

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(પુસ્તક કોર્પોરેટ વિભાગ)

અનુક્રમાંક ૫૦૦ કિંમત

ગ્રંથનામ ગોલાહે ૪૮૧૧

વર્ગાંક

મોલાકે કલામ.

એ કિતાબ

ખાજા અલારખેઆ ફોરજને

છપામિઆ હે.

સો

મુખધર્મે

“નિર્ણય સાગર” છપખાનમે છપેઆ હે.

સંવત્ ૧૯૨૮ સત્ ૧૮૭૨.

રેજીસ્ટર કીઆહે.

ગુજરાત વિધાનસભા ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાણ-સંગ્રહ
૫૬૩
૫૮૦

મૌલાકે કલાંમ.

કલાંમ હજારેત શુલતાંનલઝૌલીઆ અંમીરલ મૌમની'ન
સાહે મરદાં મુરતજા અંલી ઈબન અલી તાલબ શલવાતુલા
અલેહે શલ'મકી તશનીફ અશલ જુબાંન અરબીમે' હે
ઉશકુ' ઉલમાંઝિને ફારશી જુબાંનમે' તરજ'માં કીઆ ઉશશે'
ફિર કિશુ ઉલમાંને' હિંદી જુબાંન ઈબારત શલીશમે'
મુરબા નજમ કીઆ, શો શુધારકે છપાએઆ હે.

લિશમિલાહે રહીમાંન રહી'મ.

અવલ નિંકર અલાહેકા, નો હે રહી'મ રહેમાંન; દુઈ'મ
કલમાં મોહ'મદકા, નો હે દીન ઈમાંન; શઈઉ'મ કલાંમ મૌ
લાકા, શો હિંદી ખોલ શુ'નાએઆ હે; એ ખજાનાં જ
વાહેરકા હે, શો જાહેર કર બતાએઆ હે. ૧

બએઆંન શાચકા.

શુ'નો ભાઈ મૌમનો, મૌલાકે કલાંમકા બએઆંન; કહેઆ
હે કે ઈમાંન મરદકા, શો તુ' શુખનશુ' પહેછાંન; નો શુ
ખાંન મિંને હે શાચા, શો હે શાચા ઈમાંની; ઈમાંનકે
શાચકી હે શુખાંન નીશાંની. ૨ શાચશે' હે મરદકા
છોટકા, ભાઈ શાચી વાંચા રાખો મુખ; જુ'ઠ ખોલે શો ખોત
દુખ પાવે, શાચ ખોલે શો કબી ન પાવે દુખ; શાચા ખોલો
શાચા ચાલો, કે મૌમ'નકા હે શાચા ધીન; એ ફરમાએ
આ સાહે ઝૌલીઆ, આપ મંન રાખો શાચા જકી'ન; ૩.
શાચી દાશતી ઉશકી જા'ણા, નો કોલ મિંને હે શાચા; શાચા
મિંતરશે'ઈજા'ણા, નો મિંતરશે' શાચી રાખે વાંચા; પરીત

કરીએ શાચેશું, ના ખોલે શોધ નિભાવે; તો શાચે શાહુખ
ભેહુશંત દેણું કીઆ, પંણુ પરીત કરે શો પાવે. ૪ ચલણી
ચલીએ ગુના ન કરીએ, ઈમાંન રાખો શાચા; ઉતંમ ચલણી-
એહી જાણા, ના શાચી રાખો વાંચા; ચલણી ચલીએ
ઉદંમ કરીએ, શો વીચારીને કરનાં; કે ગુનાં ન હોવે બિશમે
રલકા, રલશે તો શહી દરનાં. ૫ ના કોઈ શાચે પંથ ચા
લે, શખ કોઈ ઉશકે પંથમે આવે; શાચે પંથકી એહી નીશો
ની; ના શાચા પંથ શખકે મંન લાવે; અલાહ એક જાણા
શિરજન હાર, મોહંમદ જાણા અલાહકા નખી; નખીજી
કે પીછે શાહુખ ખિલાફત, શચ કર માંનો મુરતજા અલી.
૬ શાચા નખી હે દાશત ખુદાકા, જૌર શાચા તો હે
ખાદાવંદઆપ; શાચા ખોલનહાર કું પનાં ખુદાકી, ઉશકું કુછ
ન પોંચે શંતાપ; શાચા કિલાવે દાશત ખુદાકા, શાચે પર
શદા હે રેહંમત રલકી; શાચા ખુદાકું હાજર ખુન્, કે ખુદા
હે દિલમે ખલકત શખકી; ૭ તાજંગી મૌમિનકી શાચશેથી
હે, એકલાંમ તું શહી શચ કર માંન; શાચશે ઈમાંન શાચા
જાણા, જૌર શાચશે તાજંગી નિશાંન; અલાહ એક મોહંમદ
નખી, મૌલા અલી હે નખીજી હાંમ; અિશ રીત ઈમાંન
લેઆએ કરો કબુલ; એ હે હુકંમ કલાંમ. ૮

ખએઆંન ભિરાધરી.

ભાઈ વએ તેરા જાણા, ના કુછ તુને દેવે માલ; નહીં ભાઈ
વએ હે તેરા, ના હોવે તેરે આપકી આલ; દુનિઆંમે
દાશત વએ જાણીએ, ના કરે માલકી મદદ; દુનિઆંકી
મદદ માલ હે, આપ અંમલ છોડાએશી અબદ. ૯
ભાઈ વએ તેરા, ના રાખતીમે રહે તુજ શંગ શંગાત; નહીં

ભાઈ વચ્ચે તેરા, ના હોવે તેરા હું મળત; ભાઈ વચ્ચે તેરા,
 ના કઠંન વેલા તુને આંખે કાંમ; નહીં ભાઈ વચ્ચે તેરા, ના
 માં આપ જાએઆ ધરેઆ ભાઈ નાંમ; ૧૦ ભાઈ વચ્ચે તેરા
 ના તુજકું આવે, ઐર ખતાવે નેક કાંમ; નહીં ભાઈ વચ્ચે
 ના નશલ આપકી, ઐર દુખાવે તેરા નાંમ; તો ભાઈ શોઈ
 જામે ભાવ એશા રહે, ના કરે હુકુંકી રાહા તુમાઈ; ના
 દુનિઆં લાલચ ખુદા ભુલા દે, શો હે દુશમન વો નહીં
 ભાઈ. ૧૧ ભાઈ તેરા ઉશકું જાણા, ના હરદમ કરે નેક
 નશીહત; ખુરે કાંમશે સદા ખંચાવે, નિશ ખુરાઈશે હોવે
 રજીહત; તો દુનિઆં મોહખત સદા ખુરી હે; એહી
 રજીહત ઐર ગુંમરાઈ; મોહખત મોલાકી રાહા શીધી
 હે; ના ખતાવે શો સાચા ભાઈ. ૧૨. અિશ જમાનેકે
 ભાઈ એશે, ના ભાઈઓંકા એખ હુંઠન હારે;
 એખ દેખ રૂંચા કરે, ઐર શુંનાવે લોક શારે; ભાઈ
 ઓંકા એખ હુંઠ ભાઈ, એશી વેલા જાનો; તો પર લોક
 એખ હુંઠ, શો અચરત નહીં માંનો ૧૩.

દર અએઆંન રજીહત અદખ.

અદખ શિખાએ, અપને એલ ઐર અઈઆલ;
 તો નશા શહી અખશાં, અપને આલ ગોપાલ; અદખ શિખા
 એઆ નિને, અપને પુત ઐર ધીઆ; તો સઈ જોત
 નશા લે, ઉતુંકું દીઆ; ૧૪. અદખ મરદકા, શો ભલા
 હે જાનો, બેઅદખકે શોનેથી; અદખ ભલા હે
 પેહેછાંનો; અદખશે નિને કીઆ, પર દિલ ખુશીઆલ;
 એ ભલા હે ઉશથી, ના ભેઅદખીશે દેવે માલ. ૧૫.
 મરદકા ગિરેણાં અદખ હે, જીવે ઐરતકું શોના રૂપા

શંનગાર; એ શુંનકર મંનમાંહે રાખો, રૂરમાએઆ
 શાહેએ જુલકાર; અદબ ચલીએ અદબ બેઠીએ,
 અદબશેથી કરીએ કાલ; ને કોઈદેએ ને કોઈ શુંને, શો તુંમ
 શેથી હોવે ખુશીઆલ. ૧૬. શોનાં હુંનેશે હે એ ભલા,
 નાઆપ કાને હું અદબ; કે શોનાતો દુનઆમાંમાંહે રહેશી
 અદબ મિલાએશી અપનાં રલ; અદબ એ ના આપકું
 બંદા જાને, ઐર (શરન)ન હારકા હરદમ જાંપીએ જાય;
 એશી ચલણી ના કોઈ ચલેઆ, ઉંને પાએઆ શિરનન
 હાર આપ. ૧૭. અદબ મરતબા જોત બડા હે, નેશા
 અદબ તેશા નશીબ; ભેઅદબકું કોઈ નાંહી આવે, ભાઆ
 દબ રહે શબકે કરીબ; તો શબ ખલકતમે આપ
 ખાલક હે, એશા શંમજ કરીએ અદબ; ભેઅદબ નાંહી
 રલકું પાવે; ભાઅદબને પેછાંનેઆ રલ. ૧૮.

દર બએઆન તારીશ શખાવત.

જાહેર કરણી શખાવતમે, અપણી દોલત ઐર પુજી;
 એ ભી હે શુંકર ખુદાએકા; દિલમે શહી કર ખુજી; છિપાં
 ણી નાંહી ભાઈ, ના નેઆંમત દીતી દાતાર; એ ભી શું
 કર નેઆંમતકા, જોત હુઆ શુમાર. ૧૯ શખાવત કરો
 ના કુછ પાએઆ, આગાંમ ચિંતા કરણી નાંહી; એ કાંમ
 તેરા હુઆ શહી, ના કુછ દીઆ રાહે ઈલાહી; ના કુછ
 પાએઆ શો ઉડાએઆ, રલકી રાહકા કીઆ કાંમ;
 કાલ કરૂંગા ઈંઉ નાં કહેનાં, કાલકા કેશા લેનાં નાંમ; ૨૦
 ખેર ના દેંણાં શો, ખુશિઆલ હો કર દેંણાં દિલ ભીતર;
 હંશ મુખ હોકર ખેર દેવે, તો દાંનાં પાવે અજર; ના
 હંશ મુખ દેવે, ખેર ખેરાતકા માલ; આછી રીત ભાંત
 છીં, લેને વાલા હોવે ખુશિઆલ. ૨૧. ના એશાંન

કરે ઉશે' યખાને, ઉશકા એ વિચાર; ના દેણું શો મનવાર
કરે દેણું, તો ભલા કહે સંસાર; મૈલા પ્રભાવે કે દેણું છ'તી,
જી'તી પર દિલ ખુશીઆલ હોવે; ના પર દિલ કુડા કરે
દેવે, તો અપનાં દેનાં ખોવે. ૨૨. ઉતમ માલ વચ્ચે જાનો,
ના ખરચેઆ જાવે રાહુ ખુદાએકે કાંમ; લાખ દો લાખ
ઉતમ નહીં, ઉતમ વચ્ચે કોડી ના દીને' ખુદાએકે નામ;
જોત ખાએઆ જોત ખરચેઆ, જોત યડા ગર કીઆ;
એ માલ શય ધુલ મિલાએઆ; ઉતમ વચ્ચે ના રાહુ
ખુદાએકે દીઆ. ૨૩. ના કુછ ખટો કમાએા ખુદાએશુ'
પાએા; જોત ઉશે' યાંટજ દેણું; થોડે મિને આપજ
ખાએા, રલકું તરશે' હે હિશાખ લેણું; ના નેઆંમત
ખુદાને' યદકું દીતી, તો યદા દેવે રાહા ધલાહી; થોડે મિને
આપ ગુજરાને', તો લેખે વેલા છોટકા પાઈ. ૨૪. કરી-
મકા સાએઆ તો શય કોઈ આવે, શય કોઈ કરે ઉશે' દાઆ
સદા; તો નિત નિત ઉશકા ભલા હોવે, ઉશ ઊપર કરમ કરે
ખુદા; કરીમ વચ્ચે ના આપ થોડા ખાવે, આરકું
ખિલાવે જોત; એ યડાઈ શયશે' નેઆરી, અિશ યડાઈકું
નહો' આએશી જોત. ૨૫. શખી ખુદાકું નિજક ભાઈ,
શખી તો હોવે ખુદાકા હખીખ; શખીકું શય કોઈ દાતાર
કહેવે, શખીકા તો હોવે યડા નિશીખ; શખાવત કીએશે'
અરકત હોવે; શખીકા ગર હોવે જોત આખાદ; જી'તી
પારશથી શોનાં હોવે, તી'તી શખાવત દાલતકું કરે જીઆ
દ. ૨૬. લેઆએા ના કુછ હે તુમારે પાશ, ખુદાહેકી
રાહામે' દેણું શય; તો ખલકત તુને' નેક યખાને, યૌર
તુજ ઉપર રાજ હોવે રલ; ના માલ ખાશા ને' અંત
વિચારા; શો લે ખરચેા ખુદાએકે કાંમ; તો કાદર તુજ

પર કરમ કરે, ઐર દુનિઆંમે રહેવે તેરા નેક નામ. ૨૭
 જતીમ લડકા ના કાએ ખુદાએ કારન પાલે; ઐર આપ
 શિર લેવે ખરચ ખાનાં; રાજક તો રોજ દાનોંકું દેવે,
 પાલણુંકા તો શખ હે ભાનાં; ખરચ ખાનાં પારકા, આપ
 શિર લેવે ના સખી દાતાર; તો ઉશ દાતારકી રોજ
 અઢકી હોવે, ઐર ઉશકી ભી રોજ દેવે શિરજન હાર;
 ૨૮. જઈશકા હુથીઆર પુકાર હે, શખ આગલ વએ
 કરે શિરીઆદ; ના કાએ ઉશેં દુખ દેવે, તો શિરીઆદ
 કર આવે અપનાં દાદ; નિશેં નાંર નહીં ખાંહાં બંધવ નહીં,
 નહીં ઉશેં માલકી પુસતી; ને કાઈ ઉશેં દુખ દેવે, તો
 શિરીઆદ કરે ઐર કેઆ કુછ હોવે ઉશથી. ૨૯. જઈશ
 ના હોવે જાતશેં, કે જઈશ હુવા હે બિન માલ; તો
 અઢકી બડાઈ હે આપકી, ના જાઈ પુછો ઉશ જઈશકા
 હાલ; આપશેથી નિશેં નાર થોડા, ઉશસાથેં જોત હોઈ
 એં નરમ; જીં જાંણાં તીજાં કરો ભલાઈ; તો તુંમ ઉપર
 અલાહ કરે કરમ; ૩૦ સખાવતકા ઈકબાલ જાંણા, ના
 બખશીશ કરો મન વારી; કે નિશ કિશીશેં રિઆત કરો,
 ઉશકી જોત કરો દિલદારી; સખાવત કીએશેં એ ગુન
 હે, ના હોવે કિશીકા દિલ શાદ; તો મનવારશેં હોવે
 શાદી અઢકી; એ તુકતા શુનકર રાખો જાદ. ૩૧ શઢકા
 ખેર ખેરાત જાંણા, ના કુછ દેઆ ખુદાએકી રાહા;
 ના લેણુંવાલે પર મિનત છોડો, તો સવાબથી હોવે અઢકા
 ગુનાંહા; ના ખેર કરો ખુદાએ કારંણ; ઐર ના કુછ
 દેઆ ખુદાએકે નામ; તો લેનેવાલે પર પાડ ન છોડો,
 તો શુધરે તુંમારે આકબત કાંમ. ૩૨. જોત હાથ
 ખાંણપર પડે, તો અરકત અઢકી આવે; થોડે ખાંણમેં

જોત શંતાએ, નો એક આશંનમેં આવે; ચાર જને એકઠે
 ખેઠે, નો મિલકર આવે તાંમ; તો તિંનકે હિશે ચાર શંભાવે
 શબકા હોવે કાંમ. ૩૩ કાફર શખીકું ઉમેદ નિંનત, મુશલ
 માંન બખીલથી હે અદકી; કે નો શખાવત બદલે ઈમાંન
 પાવે, એ શખાવત કરે ગુંન ઉશકી; મુશલમાંન બખીલકું
 દુનિઆં લોભ, કિશી અંમલથી ખોવે ઈમાંન; તો નિંનત વએ
 કાંહાંથી પાવે, નો મુશલમાંનથી હુઆ નાં મુશલમાંન. ૩૪.
 ફકીર શખીથી માલદાર બખીલ, જાંણ હે અદકા લીખારી;
 કે ફકીર શખી મંન હિંમત વશે, માલદાર બખીલને
 હિંમત હારી; ફકીરકી હિંમતશેથી દોલત ભાઈ,
 બખીલકી દોલત નહીં એ હે ધુલ; હિંમત બાંધો
 દોલત પાઓ; એ ફરમાએઆ આપ વલી મકબુલ. ૩૫

મજહુમત બખીલકી.

માલદાર નો બખીલ હુઆ, તો બખીલી હે ઉશકું
 આગળ; નેશા આગલ રાખા ખાંણાં નેઆંમત,
 ખાંણે ન પાવે ખાંણાં શંતાબ; નો નેઆંમત મોલાને
 બદકું દીતી, તો આવે ખરચે જીંડિં હે ફરમાંન;
 નો ન આવે ન ખરચે છોડ મરે, તો દોનોં જહાંનમેં હોવે
 ધિશેમાંન. ૩૬. માલ બખીલકા પથર નેશા, ન આએઆ
 ઉશકે કુછ કાન; ન આકબત કેરી વાટ શંવારી, ન ખા
 એઆ ન પીઆ ન કીઆ રાન; બખીલ કંભાવે ઝોર ધુ
 તારે આવે, ઉશકે નશીબ વએ હુઆ પથર; કે લેખેવેલા
 વએ પુછાએશી, એ શુંન ખરચો કીડિં અહંમક હોતા હે
 શુંનકર. ૩૭. નિશકા હાથ ન હોવે ગુશાંદ, એ ભલાહે
 ઉશથી કે નિશકા દિલ ન હોવે કુશાંદ; હાથ તંગથી

કોએ શાંદ ન હોવે, નિશકા શીના તંગ; શો આપ ન હોવે
 શાંદ; આપ દિલ શાંદ કરણેશેથી પરદિલ શાંદ કરણા
 એ હે ભલા; દિલ કુશાંદ કરો શખદિલ મંનાએ, કે
 શખ દિલ મિને હે આપ અલાહ; ૩૮. ૧૪૧ કિશીકા
 હાથ તંગ હોવે, ઉશકા શીનાં ભી હોવે તંગ; કે દિલ ઉશકે
 ગુશા જોત ભરા રહે, શખ સાથે કરે વએ જંગ; તો દુનિ
 આં લોકુશે હે લડતા, કે લાલચ ગંણી હે તંગ દશત;
 ઉશે દોલત બડી જોર દિલ કુશાંદ, નો દુનિઆં નાં કુછ
 ખુને વશત. ૩૯ ભખીલ કુછનાં ખેર પાએશી, પાએશી ગંજ
 બ ધલાહી; રાહે ખુદાકે કુછ નાં ખરએઆ, ઉંમર શારી દુનિ
 આં જમાઈ; હએઆતીમે રલ નહીં પિછાનેઆ, દુનિઆં
 શેં મરકર પાએઆ આજબ; મોલા ફરમાવે એતો ભાઈ
 કરો શખાવત કાંમ શવાબ. ૪૦

અએઆન લાલચ.

નિશે લાલચ ગંણી, શો ન શતોએ કિશી હાલ;
 જોત દોલત એતી પાવે, નો શારી દુનિઆંકા ભી
 પાવે માલ; તો ભી લાલચીકી આંખાં નહીં ભરે,
 ભરણંકા નહીં હે શુલ; ઉશકી આંખાં તબ ભરે,
 જબ પડે ગોરકી ધુલ. ૪૧ મરદકી ખોઆરી લાલ
 ચશેથી, કે લાલચી હે નિત ભીખારી; કે લાલચશેથી
 અિજત જાવે, આવે ઉશે જોત ખોઆરી; લાલચીકી
 કોઈ ખાત ન માંને; શખ જાણે ઉશે હીંણાં; શાત પીડી
 કા નાંમ દુખાવે, લઠ પડેઆ ઉશકા જાણાં ૪૨ લાલ
 ચીકી લાલચ જાણે, કે લાલચીકું કરે હે કંતલ; કે
 આપ હાથ આપ હલકા હોવે, ખોવે દુનિઆં ધીન

લાલચ બદલ; કે વિચાન લાલચ પછી જોરકું દેવે,
 નો વચ્ચે શેર નાં દેવે તો દુનિયાં ગઈ; નો લેતો જી
 વ લી જાવે, જોર આકબત લી ઉને' ખોઈ શઈ. ૪૩.
 મનકા દુખડા લાલચ હે, ઉશ મન કબી ન હોવે શુખ;
 નો લુકમાંન હકી'મ આકર ચિલાન કરે, તો લી ન જાચ્ચે
 શી દુખ; મનકા દુખડા એ હે, નો જોત મોહબત દુનિ
 આં બડાઈ; ચિશકા ધારૂ લાલચ શટ'ણી, શો પીર કાંમ
 લથી એ પીડા જાવે ભાઈ. ૪૪. હલકા હોવે લાલચી,
 પાંચ વચ્ચે તો નહીં જાંણ એ જાત; લાખચ ઉશે' હલ
 કા કરે, કે ધંધા કરાવે દિન જોર રાત; ચિશ દુનિયાં
 ધંધે જુડા હુઆ, તો લી દુનિયાં ન આઈ કુછ હાથ;
 અબ એત ધંધા એશા કર લે, નો તું ઉઠ ચલે તો આવે
 તેરે સાથ. ૪૫. તીન શંચે હલાક કરંન હારી, નિશ મિને
 વચ્ચે આઈ; વચ્ચે તો જોત હલાક હુઆ, જોર આકબત
 ઉને' ગંભાઈ; એક બખીલી જોર લોલ ગાંજુરા, જોર નેક
 અંમલથી લાને; ઉશકું તો શહી દુખા જાંણ, એ બદ્દકું
 નહીં છાને. ૪૬. નો કોઈ કિશે' દેવે, ઉશકી વચ્ચે જોત કરે
 વખાંણ; નો જોર લેણુંકું વખાંણ કરે, તો ઉશકું તું લાલ
 ચી પિછાંણ; નો કોઈ કુછ દેવે, તો ચુંકર અલાહ આગલ
 કરીએ; બદ્દ આગલ ન વખાંણીએ, લાલચ મન ન ધરી
 એ. ૪૭. દુનિયાંદાર શબ મન દુખી, જોખદ એ
 નો લાલચ છોડો; દિલકા વાંણ તુશંન હે લાગા, કિનારે તર
 શ મોહોરા મોડો; નિને કિનારા પકડા ખડા, જોર છોડા શ
 બ લોલ નિજાલ; ઉશ મન દુખ કબી ન આવે, પલિ પ
 લિ અદકા હોવે ખુશિઆલ. ૪૮. લાલચિ લોલિબખીલી
 છોડો, કરો બદ્દગી શખાવત કાંમ; જુરા અંમલ તો નાંમ

દુઆવે, નેક અમલથી રહેવે નેકિ નામ ; નેકી શો પહેછાંન
ખુદાકી, કે શય દિલ મિંને હે હકિ શુભહાંન; એ શમંજ શય
શે મુરવત કરો, તો તું મશે રાજ રહેવે આપ રહે માંન. ૪૯.

દાશતાંન મનકા.

આપ મનકા કહેઆ ન કરીએ, તો ઐત રાહાતજ હો
વે ; એશા કાંમ નો કોઈ કરે, શો અપની' બલા ખાવે ; કે
મન તો લડાઈને' શખતી આવે, નો ન કરે તો શુખશુ' શો
વે ; બડા નશ તો એ હુઆ, એર ખુદા ઉશ ઊપર મોહાવે.
૫૦. તુજ મન હે અભિમાંન ગાંણાં, મન તેરા ઉશ પીછે
જાએ; અભિમાંન શેતાંન દાએ દુરિજન, તેરે મનકું ઐ
ત દોડાએ; નો અપણી' ભલાઈ આએ, તો મન અભિમાંન
છોડી ખેઠો ; રલિશે દરો ખુરા કાંમ ન કરો, તો જિંનત મિ
ને' શઈ પેઠો. ૫૧. જય મન તેરા તેરી ગરદન ચડે, એર
જી' આએ તી'ગી' દોડાએ ; જય તુજ ઊપર ઉને' નાર
કીઆ, તય તું ઉશકું હકશે'થી દેરાએ ; કહો એ મન મે
રા એ રાજ ભી તેરા, જય તક એશીં દુનિઆં વાંશા; કાલ
મર જાએશી માર ખાએશી, ભેહસંતથી જાએશી નિરા
શા. ૫૨. દુશમનકે નો તાખે હાવે, વએ આખર શઈ હાવે હ
લાક ; એશ મનકા કહેઆ નો તું માંને, તો તુજે હલાક કરે
એ નાપાક; એ મન દુશંમન હે એશ મત નાં ચાલો, ચલો
જી' હે હુકમ રલિ ; તો દુનિઆં ધીન શય ભલી હાવે,
તું મશે ભાગે ખુરી ભલા શય. ૫૩. અકલમંદ દુશંમન ભી
ભલા ઉશથી, નો દૌશત હાવે આંણુ શમંજ; કે આંણુ શમ
જ દૌશતથી, ઐત આજાર પોએ તુજ; મનવા તેરા તું દૌશ
ત જાંણે, પણ એ હે આણુ શમંજ નહીં એશે' ખુધ; વએ

કાંમ કરશી તું પશતાએશી, એત શંભાલ તું અપની' શુ
 ધ. ૫૪. દુશંમંનકું બદલા દેતે, ઠીલ કરે હે તો તું શ્તેહ અપ
 ની' હે ગંભાવે ; દુશંમંન કરે શો તું શેહેવે બદલા ન દેવે,
 તો દુશંમંન તુજ ઊપર શ્તેહ પાવે ; એ મંન તેરા દુશંમંન
 હે, તુજે જી'ગિં ચાતા તી'ગિં હે હોડાતા ; બદલા દેને' કર
 તા હે ઠીલ, વએ દંમ દંમ અધકી શ્તેહ પાતા. ૫૫. આપ
 નશશથી ને કોઈ લાગે, તો લોલ લાલચ ઊશથી નાએ ; કે
 વએ તો શોવે આરાંમશે, ઐર વએ કલી દુખ ન પાએ ;
 છોડો ભાઈ લોલ લાલચ, ઐર છોડો શબ મંનકા ચાવા, તો
 રલિ શરમાવે કે ઉશ બેદકું, મેં દહીંગા નિંનતુલ માચાવા
 ૫૬. ભાગણું તેરા તુજ નશશશે, શો નશ તુજ ભખશે અ
 દકા, ઊશથી તું આપ અંચા કર ભાગ, તો તુજે ન લાગે જ
 ખંમ ઉશકા ; વાગથી ભાગા નેં તંન બચાએઆ, તો દુનિ
 આંમેંદાએ દિંન કરશી કરાર ; તી'ગિં આપ નશશથી નો કોઈ
 ભાગા, ઉંને અપની' ખેડી ઉતારી પાર. ૫૭. ઝિલમ ઊપ
 ર નિંને' અંમલ કીઆ, વએ પાએઆ અનંત ભલાઈ ; કિ
 શી ભલાઈકું વએ નાંહી પોહોંચા, નિંને આપ મંન અંમલ
 ચલાઈ ; નો ઝિલમશેથી અંધા હુઆ, ઐર આપ મંન
 કીઆ અગુઆ ; કે જી'ગિં મંન ચલાવે તી'ગિં ચાલે, તો મં
 ન લે વહાં દાલે જહાં હોવે કુઆ. ૫૮. નશીહત દુશંમંનકી
 મત શુનો, ભાગો ઉશથી નિત દુર ; દુશંમંન નો કુછ નશી
 હત કરે, શો શંમનો કે હે મકર ભરપુર ; તો ઝિશ મંનકા
 કએઆ ન કરો, એ હે તું મારા દુશંમંન ; ઝિશ દુશંમંનકું આ
 ૫ વશ રાખો, તો આરાંમ પાએ આખરત દિંન. ૫૯. જો
 હાદ કરનાં કાશરશેથી, એ કલાંમમેં હુકમ હે રલિકા ; તો બ
 ડા કાશર હે નશશ અંમારા, શઈ બુનો બદે શબકા ; તો નિશ

અદને નક્શકું મારા, ઉને શ્તેહ પાઈ દાનું જાહાંન; ના કોઈ તાખે મનકે રહેઆ, તો દાનું જાહાંનમે હુઆ પિશે માંન. ૬૦

શૈરમ હલીમી નમણી મીઠી જીયાંન.

તેઆઈ ઈમાંકી શૈરમ હે, વશાદરી તેઆઈ ઝૌર; ઝૌર તેઆઈ શખાવત જાંણા, એ તીનું શે ઈમાંન ખેઠા ઠૌર; ના શૈરમ થોડી તો ઈમાંન ઝોઘા, એશેઈ લેખે લેખા; પંણ તીનાં લઈન નિશ મિને નંઈ, તો ઈમાંન ઉને કેઆ દેખા.

૬૧. શૈરમ મરદકા શતર હે, ના એખ ઉશ મરદકા ઢાંપે; ઉશ કા એખ કોઈ નાં કેહેવે, ના શૈરમ કરેચ્ચે આપે; ના યુરા અમલ કરતે શૈરમાએઆ, ઝૌર પશતાએઆ અપને જીઆ; તો ઉશકે એખ ઊપર પરદા, ઉશકે શૈરમને કીઆ.

૬૨. હલીમી મરદકી, ઉશ મરદકા શઈ જાર હે; કઠંન વેલા માંએ હલીમી; ઉશકી મદદગાર હે; જાજાલિમ હાથ ના કોઈ પડે, ઝૌર નરમીશે ખાત આપે; તો જાલિમ હાથથી

વએ છોટકા પાવે, હલીમી ઉશકી શૈરમ રાખે ૬૩. મરદકા જમાલ હલીમીશેથી, હોવે રોશાંન ઉજાલા; ના કોઈ ઉશકું દેખે, શો આપ જીવ હોવે ખુશિંઆલા; નરમી નેકી ના ઉશમે આઈ, તિશથી ખુબી દીશે શખકી નજર; ના

લિમ નેશા દેવ દીશે, ના હોવે શુરત આંદ લદર. ૬૪. ના શખું સાથે નમી ચાલે, ને ઉતમ ઠાંમ ખિઠાવે; શખથી આપ નીઆ ખેઠે, તો ખાત ખડાઈ પાવે; નમી ચાલે શો ખડાઈ પાવે, નમણી શખુંકું પેઆરી; તરાજી પલે ના હોવે નમે, ઉ

શે લેવે દુનિઆં શારી. ૬૫. મરદકા મરતખા ભુલંદ હોવે, ના કરે વએ ખાત નમણી; ના હાથ પર સલાંમકું નમે, ઉશે કેહેવે ખાંહાં નિમણી; પર નમેશે એ ખાંહાં હુઈ પિ

આરી, ખાંભું નેઆંમત યીચ ચિશેં ગતી ; નો પર નંમે
 શો નેઆંમત પાવે, આપ મંન બકાઈ ન રાખે રતી ૬૬. ઐ
 ત ઉમરોહો ઉશકી હોવે, નિશ દિલ શખતી હોવે થોડી ;
 નેકી ઉમરોહો ઉશકી રેહોવે, નિંને શખતી કરનીં છોડી ;
 શખતી છોડો નરમીં કરો. નેશા નરંમ હે રેશંમ હીર ; તો
 મુંજથી રેશંમ ઐત ઠેરશી, ચિશ પટંતરે શંમનો વીર. ૬૭
 કોંમલ દિલ અપનેંકું રખનાં, જીં કોંમલ હરેઆલી કંવ
 લા ગાંશ ; ગરદન કશ કઠિંન નહીં હોંનાં, જીં જાડ બડે
 વંન વાશ ; જળ હોતા તુશંન નોરકા, તખ તરૂ શખત ગિ
 રિ ગિરિ જાએ ; કોંમલ ગાંશ ખુશ લેહરં લેવે, પવંન ઉશે
 ન શકે ગિરાએ. ૬૮. કોંમલ દિલ તો એશા રખનાં, ન
 શા કોંમલ મશકા તુપ. નિશ નેઆંમતમેં તુપ હે મિ
 લતા, ઉશમેં લિજત હોતી હે અનુપ ; જીં ખાંભુંમેં ગી
 લિજત દેતા, તીજીં કોંમલતાશેં લિજત પાવે તંન મંન ; નો
 શંંગ દિલી હો શખતી કરતા, ઉશકે ઐત હોવે દુશંમંન. ૬૯
 કલાંમકી નરંમીશેંથી, દિલ હે આછા કેદમેં આતા ; જીં
 હીર નરંમ અંધનકું આછા, તીજીં નરંમ કલાંમશેં હે દિ
 લ અંદાતા ; મુલકકા બાદશાહ નો આવે, તો રઈઅતકા હાથ
 પાગિં આંધે ગરદન ; પાણુ દિલકું નાં આંધિ શકે, દિલ શો
 આંધે નો ખોલે મીઠા નરંમ વચંન. ૭૦. નરંમ કર ભાઈ ખો
 લી અપણીં, તો તુનેં દોશત કર યુનેં શખ ; નરંમ ખોલનાં
 વએ કો શીખે, નિશ ઊપર કરંમ કરે આપ રલિ ; નરંમ ખો
 લે શો શખ મંન પેઆરા, એ કરમાએઆ હુજરત શાહ ;
 નો હે હિદાએત કરનેં હારે, હકીકત નિંને અતાઈ રાહ. ૭૧
 નરંમી કરીએ શખ ખલકતશેં ; તો શખ હોવે તેરે દોશત
 દાર ; પંણુ આપ કોંમકી દોશતી લલી, નિંજુશેં મિલનાં હે

હરખાર; ખેશં કોમ કબીલા અપનાં, દોશતી ભલી ઐર શં
 યાત ; તો નિત નરમીં કરો ઉનુ'શે, નિ'નુ'શેં મિલનાં હે
 દિ'ન આર રાત. ૭૨. નો હુઆ મીઠ ખોલા, ઉં'ને' નેઆંમ
 ત બડી પાઈ ; મીઠી જીભ તો ઉશકી હોવે, નો હોવે મક
 બુલ ઝિલાહી ; શબુ' સાથે' નો મીઠા ખોલે, તો ખલકત
 દિલ પતીને' ; તો શબ દિખ ભીતર હે કિલતાર, શો હકં શુ
 ભહાંન ઉશથી રીને'. ૭૩. જીભ મીઠી હે પુ'જ તેરી, હો
 વે શઈ શબ ભાજાર ; કે મીઠી જીભથી અદકા હોવે, વેપારીકા
 વેપાર ; દુનિઆં ભાજારમે' મીઠા ખોલો, તો શબ દિલ તેરે હો
 થ આવે ; તો શબ દિલ મિ'ને વશે શાહેખ રાજા, ઉશકું' નુ'
 શઈ પાવે. ૭૪. નો મુરવત અદકી આવે, તો શબકી બડાઈ
 રાખે ; નં'મી આવે ને' મીઠા ખોલે, નરમીશે' યાત આખે ;
 શબ કિશીકું' મોટા જાંણે, આપ હોવે નિમાંણાં, તો નેક ખ
 શલત ઉશ મિ'ને આઈ, શત ધરંમ તો ઉં'ને' પિછાંણાં. ૭૫.

દાશતાંન જાહેલુંકા ઐર બેવકુકુંકા.

જાહેલુંકી કિરિઆ શો અદકી, કરે ઉં'નકું' ગુ'મરાઈ ; વ
 ઐ આપ ભી દુઆ ઐર સાથી દુઆવે ; નિં'નકું' ઉને'
 કિરીઆ શીખાઈ, જાહેલ હલાલકું' હરાંમ કેહેવે ; ઐ
 ર પાકકું' કેહેવે નાપાક ; ઐશી રીત કિરીઆ કરે, નો
 આપકા ધીન મિલાવે ખાક ૭૬. જાહેલ વઐ નિ
 શે' ઝિલંમ નાંહી', ઉશકા હે પરદા ચુપ રહેને' માંહી' ;
 નો ખોલે નહી' તો હે જાહેલ, પિંણુ ઉશકી જાહેલી કોઈ
 જાંણે નાંહી' ; જાહેલ વઐ નિશે' નહી' મારશત, બિં'ન પિછાં
 નેકી વઐ કેહેવે યાત ; તબ લિખને' વાલે શિરશતે લિખે,
 કે મારશત નહી' ઝિશકી જાત. ૭૭. અકલમંદ લડકા ભલા

ઉશથી, કે ના જાહેલ હોવે યુડા, કે અકલમંદ લંકા દરીઆ
 પાર જાવે, જાહેલ યુડા શો શહી દુઆ ; અકલમંદ વચ્ચે
 નિશોં મારજત હોવે, જાહેલ વચ્ચે નિશોં નહીં પિછાંન; ૨
 લિ દરગામેં યડા નહીં માલ ઝૌર ઉમરો, વહાં વડા વચ્ચે
 ના હોવે શુજાંન. ૭૮. નિશ મુલકકા આદશોં અહમક
 હોવે, વચ્ચે મુલક શિતાબી જાચ્ચે ; કોઈ છીંન લેવે ના ઉના
 ડ હોવે, હર તરેહશેં બદી દિખાચ્ચે ; તુજ ગટમેં તું હે આ
 દશોં, અહમક હે ના માંને મનકા કહેઆ ; તો પાપ લોભ
 આંધં તુજ ગટ ખેઠે, તો ચ્ચે મુલક તરે હાથથી ગચ્ચેઆ
 ૭૯ શાચ્ચી આત નશીહત શુંનતે, ના તું આપ મંન ગુશા ખા
 વે ; તો તેરા ગુશા તું જાંણુ, કે તુજ ઊપર યુરાઈ લાવે ; શા
 ચ્ચા શુધા ના કોઈ કહેવે, તો ગુશા ન કરીચ્ચે અપણે મંન ;
 શાચ્ચી આત શુંનતે ના તું ગુશા ખાવે, તો તું હે અપનેં જી
 વકા દુશંમંન. ૮૦. ના ઊંધા સમજે નેં ઊંધા વિચારે, ના
 કુછ ઉંનેં શુંનેઆ ; તો મોતકી કડવાઈ ભર ઉંમર ચાખી,
 શઈ બીચ ચિશ દુનિઆં ; ના કોઈ આત ઉશેં ભલી કહેવે,
 તો વચ્ચે જાંણુ કે ચ્ચે હે યુરી આત ; ભલીકું ભી યુરી જાં
 ણુ, આપ દિલ કુડે ઈંઈં દિન રાત. ૮૧. રેનાલુકી
 દોલત જાંણુ, કે હે આજત લોકું ઊપર ; કે રેનાલા
 શિરપર હાકંમ હોવે, ઉશથી ભલા શિર પર દુંગર ; કે
 દુંગરકું તો ખોજ ગણેરા, ઉશ નીચે મરીચ્ચે કોઈ ન
 જાંણુ ; કે રેનાલેકું ખોજ નંઈ, શખ આગલ રજી
 હત કરે રંજાડે. ૮૨. હાકંમ હોંણુકી મશતી બડી, શં
 રાખ પીચ્ચેશેં હે અદકી ; શંરાખ પીચ્ચે યુરા કાંમ શુને,
 તેશી બુધ ભી હોવે ઉશકી ; મદ પીચ્ચે મતવાલા હોવે, ન
 પિછાંને આપ ગુંન ઝૌર નિઆંન ; નીચ હાકિંમ હુઆ

આપ બિઆંન હુઠે, ઉશકા અગુઆ હુઆ શેતાંન. ૮૩.
 ના બાતંનશે તુને રાજી કરે, ઉને તુનશે બડા દગા કીઆ;
 એક જાહેલ કશાંણી કરતાથા, શેતાંન આવ શલાંમ રલિકા
 દીઆ ; સાથ ગધા લાએઆથા, કે ચલો મેહેરાજ એ લેજી
 હે શવારી ; વો રાજી હો ચડા શારા શેહેર શિરાએઆ, બા
 તંન રાજી હોણંકી એ ખોઆરી. ૮૪. આલંમ લડકા કાજી
 કાથા, મુખ મુર ગિરાથા અંધ નિરંધ ; શેતાંન આવ શલા
 મ રલિકા દિઆ, ઉશ હાલતમે લી પિછાંનેઆ શંદ; શેતાં
 ન દુશંમંન આલંમુંકા હે, પરવાહાં ઉશકા નહીં ચલ શકતા
 હે નાર; જાહેલકુંતો એશા લુટે, નેશા ઉજાડ વંનમે લુટે ચો
 ર. ૮૫. જાહેલ તું મત હોનાં લાઈ, જાહેલકું કુછ નહીં ન
 શ લલાઈ; વએ નાં દુનિઆંમે અિજત પાવે, ન આકબતમે
 કોઈ ઉશકા શખાઈ; ના ચાએ ખુબી દોનોં જહાંનકી, તો
 શુંનો અિલંમ એક ધીઆંન; નિત નિત મિલો જા અિલં
 મ મજલશમે, નિશથી પાએ અિલંમ અિરશંન. ૮૬.

દર અએઆંન ખુબી અિલંમકે શરમાતા હે.

શરદાર ઉમતકા વઈ, ને કોઈ ધીંન મશલા જાંણે, હકકી
 રાહા ખલકતકું બતાવે, શાચ જુઠ જુદા પિછાંને ; ટોલે
 મિંને બડા વએ, નિશે અિલંમ ધીન શબ આએઆ ;
 વએ તો ટોલેકા ગોવાલ જાંનો, નિશે અિલંમ નંઈ શો ઠાર
 ગાણાએઆ ૮૭. ધીન મિંને રૂખ ના પડે, ના આંલિમ
 શબ મર જાએ ; શમંદર મિંને હે બેડી, શો મલાહા બિંન
 કોંનલંગાએ; કિતાબ લેજા રલિને, આલિંમ કરે વિચાર ;
 ના મુરખ હાથ માંણક પડે, તો ખોતે ન લાગે વાર. ૮૮
 અિલંમ નાવે ના મર જાએ ; ને કોઈ હે અિલંમ પડા ;

મુશકિલ નહીં નો હે શંભજીણુ હારે, શ્રેય પડે કરે ઝિલમકું
 ખડા; નિશ શીંને ગિનાંન વચ્ચે નાં હોયે, તો મુશકિલ કો
 ણુ કરે ઝિલમ વીચાર; તો શંભજો મુખ પાટિ વિદેઆથી
 ચ્ચે ભલા, નિશકે શીંને ગિનાંન દિઆ કિલતાર. ૮૯. આ
 લિંમ મરતઆ જાહેલ ઊપર, જીંડિં ચાંદ ભદર નેં શહુ તા
 રે ; પુરે ચાંદ શબિ તારે છોટે, દેખો તેશા કરો શુમારે ; આ
 લિંમ નેશા તારૂં ધરિઆ, અપિ લંગે ઝૌર સાથી લંગાવે ;
 જાહેલ પથર ધરીઆ પેકા, વચ્ચે આપ દુખે ઝૌર સાથી શ
 ભ દુખાવે. ૯૦. નભીજીકે મુખકી ભાત, ને કોઈ કરે ભચ્ચે
 આંન ; નભીજીકા તો વચ્ચે સઈ, હોતા હે અજીજ નાંન ;
 નભીજીકી ભાત શો હુધીશ રવાચ્ચેત, નો કરે શો હે ખાશા;
 નભીજીકે શ્રેજીધુંકું નિત માંનો, તો તુંમકું સશચ્ચેતકી ભડી
 હે આશા; ૯૧. કુરઆંન પડે ધિલ રોશંન હોયે, મૌમન ધિલ
 ભૌત હોયે શુખ; ભૌત કુરઆંન પડે તો લાલચ ગંટે, કે લાલચ
 ધિલકું ભડા હે દુખ; કુરઆંન પડે નો પડનાં જાંનો, નંઈતો શું
 નો રલિકા કલાંમ; શુંનનાં ભી નો નાં પાચ્ચો કશીશોં, તો હર
 ધંમ લેચ્ચો ખુધારશુલકા નાંમ; ૯૨. કલાંમ ખુધાકા હે ધિલકી
 ધારૂ, કલાંમ પડેશે ધિલ સઈ હોયે ચંગા ; ધિલ રોશંન હોયે
 તુર તુરાંની, નો પેહેલે ગુનાહા શીઆઈશે રંગા ; ભાઈ શ
 ભ ધરધકી ધારૂ લિખી, પિંણુ ધિલકે ધરધકી ધારૂ હે ચ્ચેહ;
 કલાંમ ખુધાકા જાંધ કરો , નિત પડો જીંડિં તુંમ ધિલ વશે
 રલિકા નેહ. ૯૩. નો પડો શો જાંધજ રાખો, કિતાલ લિખે
 આ શો રહેઆ ખીચ કિતાલ ; જખ પુછને વાલા પુછે, તખ
 નિશે હોયે જાંધ શો દેવે જવાલ ; જાંધ વચ્ચે નો તુંમ ધિલ
 વશે, જીલકા ખોલનાં શભ ભુલ જાચ્ચેશી ; નિશ ધિલ ઈમા
 ન શો છુટે, ખિંન ધિલ જીલ ઈમાંન શો ધોજખ પાચ્ચેશી;

૯૪. આલિંમ ગુના છોટા કરે, તો લિખા જાએ મોટા; આલિંમ ઝૌરકું રાહા બતાવે, આપ કીઊં કીઆ કાંમ ખોટા; ગિનાંનીકું દર જોત આઈએ, કે ગુના ન કરે એક તિલભાર; કે આલિંમ નેશા દુધ ખાશા, ઉશેં ભિગડતે ન લાગે વાર; ૯૫. આલિંમ આપ અિલંમ વખાંણે, ઝૌર અિલંમ ઊપર કરે બડાઈ; તો ઉનેં આપ અિલંમકું એલ લગાએઆ, ઉશિકી કુછિ નાં હોવે બડાઈ; શુધિ ગિનાંની નાં બાત કુછિ જાંણે, શો જાંણે કે થોડા હે મુજિ અિલંમ; તો ધોનું જાહાંનમેં આપ રેહેમાંન, બુના રાખે ઉશિકી શંરમ; ૯૬. આપ મશંહુર હોંણેકે કપડે પેહેનેં; ઝૌર ભડી ભડી આંધે પાગાં; પાગકે પીછે શંભિલા છોડે, ઝૌર ખુલ કર ભનાવે આંગા; કોઈ રંગ શકીરી કપિડા પેહેનેં, આપ લેખ શારા કીઆ તેશા; એ સલથી મંન અલેમાંન બડે, કે મેં હુઆ હું એશા. ૯૭. ભડાઈ કરંની મરઘકી, કે અિલંમશેં ગાને આપ; એ ભલા હે ઉશિથી, ના કેહેવે કે એશા ભડાથા મેરા બાપ; પિંણ ખુલી અિલંમ બિશ મિંને આઈ; માહાધિંન વએ કરશી ખલાશ; મા બાપિ ભાઈ શલિ ભાગિ જાએંગે, નાહ છોહ કોએ ન આવે પાશ; ૯૮. તકવા આલિંમ કેરા રેહેંમત અિલાઈ, શો ગિનાંની હો કર કરે કિરિઆ; ઝૌર ના ઉશિથી શીખે શુધિ મારગિ ચાલે, કે આલિંમિ તો હે અિલિંમ કા ધરીઆ; નેશા વાટકા ભેદુ, શુધ મારગ દુખી વએ ચાલે ચલાવે; તો ભલા ગિનાંની વએ ના, આપ પાલે ઝૌર શલિકું પડાવે. ૯૯. ભડુંકી મિજલશ કોટિ હે, બુના ઉશ કાંમ કે કલાંમકું; કે ઉશ કાંમકી બાત વાંધ રેહેવે, ન પોએ ખલકત આંમકું; ભડુંકી મિજલશમેં ના બાત હોવે, શો નાં કહીએ ફિર બાર; એ નશીહત જાધિ

નિ રાખો, શિરમાએઆ શાહેએ ઝિશરાર; ૧૦૦ નો હોવે
 શલિ ઝિલિંમમે કાંમિલ, તો લિંન પિછાંને ન કેહેવે ભા
 ત; અપનાં ભેદ કિશે ન કેહેનાં, નો ખુધાને કાંમિલ કીતી
 હે જાત; એ નશીહત શુનો જાધિનિ રાખો, અપનાં ભેદ
 કિશે ન કેહેનાં; ભેદ જીં હીરા માંણુક અમુલક, શો મુર
 ખ હાથ નહીં દેનાં. ૧૦૧. એક ભુકતા મારજત કરા, ઉ
 શિકું કોઈ ન પોએ અંમલ; નિંને પિછાંના ઉશિ ભુકતેકું,
 ઉશિકે ઈમાંનમે કલી ન હો એશી ખલલિ; લિંન પિછાંને
 ભુલા કેહેવે, હર હે આગ હર હે પથર હર હે પાંની; અંધિર
 શુરજ મુરત માંણુશ, લિંન પિછાંણે શલ કહે કાહાંણી.
 ૧૦૨. એક ભુકતા નો મારજત કરા, મુરશંધ નિશિકું ભત
 લાવે, શો વાશલ હોવે જાત હુકિમે, અશલ અપનેકું પાવે;
 નિંને ધિલશે ખાએઆ ઝિશિ ભુકિતેકું, ઉને ખાએઆ
 અપિને રલિકું; એ શુનો શંમનો હરધંમ વીચારો, મૌલા
 શિરમાતા હે શલિકું. ૧૦૩. મરતલા ઝિલંમ કરા, શલ
 હુંનર ઊપર હે આલા; કે ઝિલંમશે તો રલિ પિછાંના,
 નિંને અપનાં ધિલ ઊજાલા; ઐર હુંનર કંમાઈ શલિ
 રનાં હોવે, પિછાંન ખુધાકી રહેવે ભાકી; એ શુણા શ
 મનો જાધિનિ રાખો, શિરમાએઆ કેશીર શાંકી. ૧૦૪.
 નો નો હુંનર ધુનિંઆં કરા, શો આખર શલિ હે ભાતલ;
 હકે લિંના નો ઐર હુંનર હે, ઉશિકા ધિલિશે હાંનાં કાંત
 લ; ખુધા વાએધ લાશીરીક હે, મોહમધ નભી હે ખુધાકા ર
 શુલ; ભુર જહુર શલિ ઉશિકા ધિશતા, નો શંમનેઆ શો
 હુઆ મકંભુલ. ૧૦૫. ઝિલિંમ ભાધશાઈ નિંને પાઈ, શ
 દા રહેશી નહીં આવે ઉશે ખુટ; ઐર મિતા શલિ ભુટી
 જાવે, ઝિલિંમ મિતા ન શકે કોઈ ભુટ; નો ધૈલત ધુનિં

આં તું પાઝેશી , શો છોડ જાઝેશી ઝિશિ ધુનિંઆં કાં
 મ; ઝિલિંમ દાલત તુજ શંગ આઝેશી , ઉશિથી પાઝે
 શી જિનંત મુકાંમ; ૧૦૬. શલ ચીજકું ઝેક મરતલા કાં
 મિલ હે, નિશકું કહીઝે પુરા પુર; ઝિલિંમ મરતલા પુરા
 તલિ હોવે, જલિ હલીમીંકા ઊપર વરશે તુર; આલિંમકું
 ના હલીમીં આઈ, તો ઉશિકા ઝિલિંમ હુઆ તમાંમ; કે
 ના પુછે ઉશે ઝેહી ધીન લતાવે, કે હલીમીં લિંના ન હો
 વે કાંમ; ૧૦૭ ઝિલિંમ મિજલશમેં ઝેશા મિલનાં, જી
 શંકર મિલતી હે શંગ દુધ; જલિ ઝિલિંમમેં હિલિ મિ
 લિ જાવે, તલ પાવે ધિલકા મકશુધ; મંન અરશકા ભેદ
 ઝિલિંમમેં, શો પીર કાંમલશે પાવે; ના રેંન દિંન મિલો
 ઝિલિંમ મિજલશમેં, તો ભેદ મુરશંદ લતલાવે. ૧૦૮.
 ઝિલિંમકી મિજલશ તો ઝેશી લાઈ, જશી હે ભેહેશંત કે
 રી વાડી; ના ધુનિંઆં માંઝે ભેહેશંત દેખા આઝો, તો
 ઝિલિંમ મિજલશ ભેઠો દીહાડી; ભેહેશંત તો હે જાગે પા
 કુંકી, ભેહેશંત આઝો તો રાખો પાકી; લિંના ઝિલિંમ
 પાક કીઊં હોઝેશી, ઝે શરમાઝેઆ કૌશંર શાંકી. ૧૦૯.
 ઝિલિંમ મરતલા ધરીઆ જશા, નિશકા વાર ન પાર; ભૌ
 ત ગેહરા હે ભેહદ ઊંદા, ઉશિમેં ચીજાં અનંત અપાર;
 ન કોઈ ઉશિમેં જોતા આવે, ઝૌર આપ શનાં હો જાઝે;
 શોઈ અમુલક શાંઈ અપનાં, મૌતી ઊપર લેઆઝે. ૧૧૦.

ધાશિતાંન જીલિંમકા.

જીલિંમકે અંધેરેશી યુના, ઈમાંન લી હોઝે અંધેરા;
 જીલિંમ કરનાં છોડા લાઈ, તો રોશન હોવે ઈમાંન તેરા; જી
 લિંમ પર ઊપર કરે, કે યુના કરે જીલિંમ ઊપર આપ; તો

ધોનું જુલિંમશેથી જાણા, ગટે તેરે ઈમાંનકા પિરતાપ.
 ૧૧૧. જુલિંમ મરધકા ઉશિ મરધકું એશા ઢાલે, ના ફિર
 કર ઉઠનાં હોવે મુશિંકિલ ; તરવારકા મારા ચંગા હોવે,
 ન હોવે ચંગા નિશકું મારે ઉશકા અંમલ ; આગ જાલે
 વાગ મારે તુરી ઢાલે, ઐર હાથી નિશ ઊપર દાંત દીઆ ;
 એ શલ જખિંમ ચંગા હોવે, ન હોવે ચંગા નિશકું મારે
 ઉશકા કીઆ ; ૧૧૨. જાલિંમકી ઉમરોકા સાએઆ છોટા,
 ભૌત દિન નહીં વએ ઠેરશી ; જુલિંમ કાંમ નિને કીઆ,
 મજલુમથી વએ આગલ મરશી ; જુલિંમશેથી જાલિંમ
 કા ગૈર, દેખો ભૌત દિન શો નાં વશે ; મજલુમથી વએ
 આગલ મરે, મજલુમ ખેઠા ઉશિ ઊપર હંશે. ૧૧૩. જુ
 લિંમ કરતે દરે ભાઈ, જુલિંમશેથી ન જતા કોએ ; નિશ
 ઊપર જુલિંમ વએ તો ઠેરશી, ના હે જાલિંમ પેહલા મરે
 શોએ ; નિશ કિશી ઊપર જુલિંમ હોવે, ખાલિકિ ઉશિકી
 દેવે ધાધ ; હકિ કિશીકા જાંએઆં ન જાએશી, રલિ શભિ
 કી શુંલુ ફિરીઆધ. ૧૧૪. જુલિંમ જાલિંમકા ઉશિ જા
 લિંમકું, ખેંચ લે ચલે હલાકી તરફ ; જુલિંમથી વએ હલ
 કા હોવે, એ શઈ કર માંનો શાંહાકા હરફ ; ભાઈ અધલ ચ
 લો જુલિંમ છોડો, પર દુખ દેલુંશે આપ મંન વાર ; પર દુ
 ખ દેવે શો આપ દુખ પાવે, એ ફિરમાએઆ શાંહે ધુલિ
 ધુલિ અશિવાર. ૧૧૫. જુલિંમથી આખર ભુરાઈ હોવે,
 જાલિંમ કુછ નાં પાએશી ખેર ; કે જાલિંમ ઊપર હેલાંનત
 ખુધાકી, ઉશિ ઊપર ન હોતી હે રલિકી મેહર ; ના બી
 નિ ખોવે શો ફલિ પાવે, આંમ ખોવે તો ફલે આંમ ; અ
 મિલી ખોવે તો અંમિલી ફલે, ના અંમલ કરે શો આવે
 કાંમ. ૧૧૬. જાલિંમકું તો આજાલ એ હે, ના જાલિંમ

શિતાલી મરે ; ધુનિંઆં શિતાલી છોડ જાવે, નિશિ કાર
 ણુ વચ્ચે જીલિંમ કરે, હાથ ગશંતાં જાલિંમ જાવે, કે હાચ્ચે
 મેં કાચ્ચેકું જીલિંમ કીઆ ; નિશિ કારણ કીઆ શો છોડ
 જાતા હું, અલિ તો દુખ પાચ્ચેશી મેરા જીઆ ; ૧૧૭. ભુરા
 હે વે આધમી, કે નિશિશે દરતે હેં સલ આધમી આપ
 મન ; કે ભલા ભુરા સલિ ઉશિથી દરે, નિશિકા હોવે જીલિ
 મ લઈન ; નિશિશે સલ દરે વચ્ચે ભુરા કિલાવે, કે વચ્ચે
 તો ખુધાશું નહીં દરતા ; તો નિશિશે સલ દરે શોહ ભુરા, એ
 શા કામ કાહેકું કરતા. ૧૧૮. નજધીક નરેહું છાં કઠંન લોકાંકે,
 કે નિનુંને ભુરા કશિલ લીઆ ; જીઆંન કરે ઉનું પાશે રેહ
 નાં, જો રહેઆ ઉંનકું જીઆંન કીઆ ; રઈચ્ચે નેક પાડોશ
 દેખી, કે ગુનાંન કરે રલિકા ન આધમકા ; કે ગુનાગાર પાડોશ
 હે ભલા આતી, છોડો પાડોશ જાલિંમકા. ૧૧૯. જો કઠિંણુ
 હોવે નેં કડવા ખોલે, ઉશકી તો ખોહો નાં પાક ; એશી ખોહો
 શેથી શઈ યુજો, કે વચ્ચે આખર હોવે હલાક ; કઠિંણુ
 હોં છાં ને કડવા કેહેછાં , એશી ખોહો ન શીખો
 ભાઈ ; એ નશીહત જાધિનિ રાખો , મોલાનેં શિરમાઈ
 ૧૨૦. ખાંણકી કડવાઈ ખટાઈ દેખો, જશી મન ન લાવે ; એ
 તો ભલી હે ઉશિ ખટાઈશેથી, જો ખટાઈ ખોલનેમે આવે ;
 એ શું છો શીખો જાધિનિ રાખો, ખોલિનેશેં ન કરો કિશી
 કા ધિલ ખટા ; ધુનીઆંમે વોઈ તૌફીક પાચ્ચેઆ, જો મીઠા
 ખોલાન ખોલા કડવા ખટા. ૧૨૧. હલિકા કરંનહાર મરધકું,
 શઈ હે ઉશિકે ધિલકી શખતી જાંણ ; જો કોઈ સલ શાયેં શ
 ખતી કરે, તો ઉશિ શાયેં ભી સલ શખતી કરે ધિછાંન ; તો
 નિશ શાયેં સલ શખતી કરે, વચ્ચે તો આખર હલાક હોવે

શાઈ, તો શખતી કિશી શંગ ન કરીએ, એ ખાશી નશી હુત મોલાને કંઈ. ૧૨૨.

ખુલી અંધલકા ભાએઆન.

મુલિક ભાધશાંઈ કાંએમ રેહવે, નો અંધલ કરે શુલિતાં ન; નો ભાધશાંને અંધલ છોડા, તો ભાધશાંઈ હુઈ વએરાંન; અંધલશેથી ગરીલી વશે, શુનોભાઈ ગંરખારી; અંધલિશેથી થોડી ગણી, વશેધુનિંઆં શારી; ૧૨૩ ઉશિ ભાધશાંકી ધોલ ત વાધે, નો અંધલિ ચલણી ચાલા; નિશ ભાધશાંને અંધલ છોડા, ઉંને આપકા ગંર ગાલા; મુલિકકા માલિક તો આપ હે, શાહેલ શિરજન હાર; મુલિકિ લે આંધલકું દેવે, નાલિંમ હોવે ખોઆર. ૧૨૪. આંધલ ભાધશાંકા શાએઆ એશા, નશા શાએઆ હે રલિકા; કે આંધલકે શાઈએ નીએ આરાંમ પાવે, ખલકત કે ધિલ શલકા; અિશિ કાએઆ નગરીમે ભાધશાંઈતેરી, આપ ઊપર કર અંધલ શાઈઆ; હલાલ હરાંમ નો પેહેછાંન ચલિશી, તો આરાંમ પાએશી તેરી કાએઆ. ૧૨૫. આંધલશે નો એશા શંમને, કે એ ખલકત શલ હે રલિકી; તો કિશીકા ધિલ આજુરધા ન કરે, ધિલમે રાખે મોહલત શલકી; નો શેતાંની ખતરે ચાર હે, શો ધિલકે મુલકશે નિકાલે દુર; તો આભાધ હોવે મુલક ઉશિકા, ધિલ પર રૌશાંન હોવે રલિકા તુર. ૧૨૬. ભાધિશાંકા જુલિંમ ભલા હે, રઈઆતકે પર પેચશેથી; એક લેખે વ એ જુલિંમ થોડા, રઈઆત પર પેચ કરે હોએ નેતી; જીવ તેરા હે ભાધિશાં ખેઠા, વએ તુનિ ઊપર ન કરે આજાલ; નો કરે તો ભી ભલા ઉશિથી, કે નો પાંચ તુને ખિલકર કરે ખરાલ. ૧૨૭. હકિ ભાત શુન કલુલ કરની, એ ભી હે ધી

ન નિશાન ; ધુશંમન કહે ના વૌશત કહે, ના કહે કોએ
 અનિશાન ; ઉંને તુને ચોટ હથીઆર શ્રેકા, તું આપ હા
 થ કર હથીઆર શોઈ ; હકું ભાતિ શુંન કલુલ કર આપિ
 મન લિખ, કેહેનહાર મત દેખ હોવે કોઈ. ૧૨૮. ધિલકું ના
 શખિતી ગણલતિ, શો પેટિ ભર ખાંણેશે હે આતી ; પેટિ
 ભર ખાંણે ગિનાંન ગટે, ઝૌર શુધિ બુધિ હે ઉશિકી નાતી ;
 ભાઈ ભિંન ખાણે ન જીવે કોઈ, પિંણ થોડા ખાંણા કરીએ
 આધત ; હરાંમ હોએ ખાંણાં ના એશા ખાવે, કે ન કર શ
 કે રભિકી અભાધત. ૧૨૯. ભાધિશાંઊંકા ખાંણાં હોઠનિ
 લાવે, શંમજ હોએ શો શીખા ; ધિલ તાજા ન હોવે ઉ
 શિથી, હોઠ જાંણે ખાટા મીઠા તીખા ; હલાર ખાંણેશે ધિ
 લ તાજા હોવે, હલાર ખાંણાં તો હે મીઠા ; જિંને ખાઈ ક
 માઈ રોટી હકુંકી, ઉંને અનંત શવાદ દીઠા. ૧૩૦. ધિલકી રો
 શંની હે હલાર ખાંણેશે, ચેતો ભાઈ કરો આર હલાર ; ઉશિ
 કા ઈમાંન ધિલ ધોનું અંધેરા, નો કોઈ ખાવે હરાંમ માલ ;
 અિશ ગટ મિંધરમે દીવા ધિલ હે, નો હુઆ અંધેરા તો
 ઈમાંનકી ખોટ ; હુઈ અંધેરી નગરી કોઈ કિશે નાં શુને,
 પાંચ ચોર મિલ કર છુટે ચોટા ચોટ. ૧૩૧. નિશકું હકુંને
 ભડાઈ દીતી, ધુનીઆંકે ભૌત લોક ઉશિકે તાલે આવે ;
 તો લાજમ હે ઉશે અિનશાફ કરનાં, નો કિશીકા ધિલ
 નંઈ દુખાવે ; તો ઉશિકા મરતભા જિઆધા હોવે, શખિ
 રહે ઉશિકે શ્રમા ભરધાર ; અનિશાફશેથી અિજત પાવે,
 એ શ્રમાએઆ શીએ ધુલિ ધુલિ અશવાર. ૧૩૨.

ધર ભએઆંન ધુનીઆં મી ગાએધ.

ધુનીઆ જંર માતાંમકા, નિશે દેખો શો રોતા હે ના

રોનિ જાર; ગજલતકા દટા કાંનું શેં કાઠો, તો શુનો કેશી
 યડી હે પુકાર; કાઠ શિર કરવત શિરે, યથર ટાંકે એ દાએ
 કેશે કરતે હેં શોર; વહેતે પાંનીમેં અવાજ કેશા, ઉંમરો
 વઈ જાતી શો રોતી હે જાર. ૧૩૩. ભુલા વએ ને કોઈ ધું
 નીઆં રીજા, જીં પેઆશા દેખે વેલા ધુપ; કે જંગલ શા
 રાભરાહે પાંની, એ તો ધુલ દીશે હે પાંની રૂપ; ધુંનીઆં શ
 ભ ધુલ હે, ધુંનીઆં માલ ગાડો વએ ભી હે ધુલ; અિશ ધુ
 લકું તું શોનાં રૂપા માણિક દેખે, એ તું મારે દેખણેમેં યડી
 હે ભુલ. ૧૩૪. પાંણીકી પેઆશથી, માલકી પેઆશ જાં
 છો હોવે શખત; માલકી પેઆશ ગડી એક ન બુને, પા
 ણીકી પેઆશ હોવે કોઈ વખત; નિશકું પેઆશ માલકી હુ
 ઇ, ઉંને પેઆશમેં જોઈ શારી ઉંમર; કભી નહીં પેટ ઉશિકા
 ભરે, નો શભિ માલ યાવે નેતા હે ધુંનીઆં ભીતર; ૧૩૫. મા
 લ ઉપર કરે લડાઈ, ઐર શભ દિખાવે ગોડા હાતી; એ ભ
 ડાઈ ભાતલ દોએ દિન, આખર નંઈ હોએ શંગાતી; નો
 હકું ઉપર કરે લડાઈ, ઐર શંધક ઈમાંન પર ગાને; કુશરથી
 ઈમાંન આછા બુને, એ ભડાઈ નિત ભિરાને. ૧૩૬. નો ધોડ
 કરે આપ ધોલત કારણ, ઐર ઉમેધ રાખે ગર ખુધા; તો ધો
 ડ ઉશકી ગુંમરા હોવે, મકશુધકું ન પોંચે વએ કદા; આશા
 ન કરો ભંધે કેરી, નો ભંધા આશ કરે ઉશ પીછે જાએ; તો
 નશા પડછાઈઆ કિશી પીછે ચાલે, વએ જા આપ મિંધર
 પેઠે ફિટ જાએ. ૧૩૭. ગંમ ઉશિકું ભડા હોવે, નિશકી
 ભડી હોવે ધુંનીઆં ઉમેધ; ઉમેધ ઉશકી પુરી ન હોવે, નો
 કાલે બાલથી હોવે શરેધ; ધુંનીઆં ગંમ કાલે શરેધ કીએ,
 શરેધ અંમત નાંમાં કીઆ શીઆ; ધુંનીઆં પેઠ આ વ
 કેઆ વંણુજ કીતા, એ તેરા અકલ વાહવા જાઆ. ૧૩૮.

લિગડા શોધા ખરાલ હુઆ, કે જિ'ને' ભેચેઆ આપકા
 ધી'ન ; કે ધીનકે શો નાણું ધે કર, જી'ઠી ધુ'નીઆં મિતા
 લી'ન ; એશા કાંમ વચ્ચે કોઈ કરે, નિશકે શી'ને'મે' પડા
 અંધાર ; કે શોનાં રૂપા ભેચ કર, મુલ લીઆ ભંગાર
 ૧૩૯. ધુ'નીઆં ભેચ એ શાંની હે, એર મુલ લે આકલત
 કાંમ ; ધુ'નીઆં તેરે શંગ ન રચેશી, ખુબ આકલત મુકાંમ ;
 ધુ'નીઆં દિ'ન ચાર હે, ચેત તું છોડ જાએશી ; અિશે
 ભેચ આકલત વશાએ લે, વચ્ચે તુજ કાંમ આએશી. ૧૪૦
 નેક લખત ગાંમ આકલત કેરા, ધુ'નીઆં ગાંમ આવે લધ
 લખત ; કે ધુ'નીઆં પીઆરી હે લધલખતકું, નેક
 લખતકું પીઆરી હે આખરત ; નેક લખતકું નેક ખુધ શુ
 ને, આવે આખરત નો શદા ભિરાને, લધ લખત તો
 ધુ'નીઆં આવે, છોડ મરે નો શદા ન આવે કાને'. ૧૪૧.
 ધુ'નીઆંકી નેઆંમતુ'શે', ખુલ સવાલ આકલત કેરા ; આક
 લત શદાં ભાકી રહેશી, ધુ'નીઆં જનાં હોવે શવેરા ; નો તુ
 ને' ખુધાને અકલ દીઆ, તો ધુ'નીઆંકું ન કર પીઆર ;
 કે નો કાંમ છોડનાં વાંહાં ગર કરે, એશા કાંમ કરે ગાંમાર.
 ૧૪૨. ભલી મેહેરી વહે જાંણા, નો આપ પુરખ કરે અંત
 પીઆર ; તો જરજ'ધ ભી હોવે ઉશથી, પુરખ હોવે લખતા
 વાર ; એ ધુ'નીઆં મેહેરી ભૈત હિતેઆરી, એક પુરખ નંહી
 નિભાએઆ ; પલિ મે' એ ક છોડધુજા કીઆ, ગાંમાર નો
 કોઈ ઉશિ ઊપર લોભાએઆ. ૧૪૩. જિ'ને' આપ માલ ખ
 જાંનાં કીઆ, એર આપણી દોલત આપે નહી' આખી ;
 વચ્ચે હાથિ ગશંતાં આપ ઉઠિ જાવે, જી'ઠી મધ ન ખાએ
 આ માખી ; હાથ ગશંતી દેખો માખી, ચેતો ભાઈ ધુ'નીઆં
 શંગ ન આવે ; તું આકલત કમાઈ કી'ઠી નંહી કરતા, મુરખ

આપ જનમ તું કીડી ગંભાવે. ૧૪૪. કલી ખુશી નહીં રહે
 તી ઉશિકું, નિશ દિલ ભરા હે ધુનીઆં ગંમ ; ધુનીઆં
 ગંમશે વચ્ચે અંધા હોવે, પલિ પલિ અધકા ન હોવે કંમ ;
 ધુનીઆં ગંમશે દિલ ખાલી રાખો, ગંટાઓ મોહભત ધુ
 નીઆં શંગાત ; નિશ દિલ મોહભત ધુનીઆં ભરી, ઉશિ
 કે હાથશે ધીન શઈ જાત. ૧૪૫. ભુરા કાંમ વચ્ચે જાંણા,
 નો ભુરાઈશે હોવે નનિધીક ; ચોરી કરે ને વેચાજ ખાવે
 શરાખ પીવે, એ તો ભુરે હે તેહકીક ; ચોર અિનશે નો
 નનિધીક, શો ધુનિઆં પીઆરી ચોર નાંણાં ; એ ધોનું ભુરે
 અિશ નાંણેથી, તુરત આવે ભુરા વશાંણાં ; ૧૪૬. વચ્ચે વશત
 ભુરી દીશે, નો શખ જગે નજર આવે ; નિશ વશતથી કાંમ
 ધાંચેમ પડે, ઉશિથી દિલ ઉઠાવે ; પિંણ મીઠા નાંમ તો શિ
 રજન હારકા, હરધંમ જપે ઉશે ઈમાંની ; પેટ ન ભરે કલી
 જપંણ હારા ; હકે નામકી તો એ નીશાંની. ૧૪૭. ભુરા
 કાંમ વચ્ચે જાંણા, નો હોવે શરાશેથી દુર ; ચોરી કરે વેચા
 જ ખાવે, શરાખ પીવે, ન હોવે ઉશિ મુખ તુર ; ભુરા નંહીનો
 હલાલ કંભાવે મિલે શો ખાવે, કેઆ હુઆ નો લોક કહે મ
 જદુર ; ભુરા વચ્ચે નો હરાંમ કંભાવે, મોટા કિલાવે શિરમંધા
 હાએશી રલિ હુજુર. ૧૪૮. આધંમી કરા પેટ ધુશમંન
 હે, ધેખો ભાઈ એત શવેરા ; પેટ લાલચ કારંણ આધંમી,
 ભુરા કાંમ કરે બહ તેરા ; અિશ ધુનીઆંમે ધુશમની કાંમ,
 આધંમીકું હે પેટ કરાવે ; પેટ કારણ આકલત ખુખી, ભ
 ધેકે હાથથી જાવે ; ૧૪૯. નો ખાલી હાથ ને ભુખા હોવે,
 ઉશિકા હોવે અઈઆલ ; વચ્ચે તો ધંધા ભૈત કરે, કે તંગ
 હે ઉશિ ઊપર હાલ ; એ ભાત ભતાઈ મોલાને, શુંન રાખો
 શભ મંન ; કે ભુખા ધંધા ભૈત કરે, ઉશિકા શુખ ભાગા તંન

મન. ૧૫૦. ખુલ લખત તો ઉશકા જાંણા, નિશકું ધુની
 આં માંહે નહીં નોડૂં ઝૌર છોડૂં ; કે ઉશિકે દિલમેં તો ગં
 મ નહીં આવે, કે કુઆ ખાવેંગે લડકે નોડૂં ; ધુનીઆં ગં
 મ નિશ દિલ નહીં, રલિ જાધ વશે ઉશિ દિલ ભાંદે; ધુની
 આં ધીન ધોઝ્યે ઝેકટે નહોવે, નશંભાવે ઝેક મીઆંન ધો
 ઝે ખાંદે. ૧૫૧. ખુશી ને આરાંમ ચાઝ્યા તો, આરાંમ વાહાં
 જાંહાં નહીં દંર ; ધુનીઆંમેં તો ભૌત કશાલા, અરાંમ કહાં
 હુ ઝિશ ધુનીઆં ભીતર ; ઝેક ધિંન ખુશીશેં ઠાલ લજાઝ્યે
 આ, ધુને ધિંન કોઈ મુઆ હુઆ ગંમ ; લલો ખુશીઆલો આ
 કલત કેરી, દિંન દિંન અધકી ન થાઝ્યેશી કંમ. ૧૫૨. મા આ
 પશેં નો શરજંધ બિછડે, તો ઝે દુખ જલાવંન હાર ; કલે
 જા જલે મા આપ કેરા, ઝિશ આગકા નહીં ઝોતાર ; નો
 શરજંધ મરે મા આપ આગલેં, તો લડા દુખ હોવે આપ
 ઝૌર માઈ ; કલેજા જલે નેંનુશેં પાંની ચલે, ઝિશ દુખશેં
 તલ છુટે જલ ભૌત આઈ. ૧૫૩. આધંમી આપ મન શલ
 ધુનીઆં આવે, નેતી નેઆંમત હુ ભાંતો ભાંત ; પિંણુ ધિ
 લ આવે શો શલ કાહાંશેં પાવે, કે શારી ધુનીઆં ન આવે
 હાથ ; દિલકી આશા તો પુરી હોવે, નો આશ છોડ હોવે
 નિરાશ ; પર આશા છોડ જાંની હોઝ્યે ભેઠો, આશા છોડો
 તો પુગે શલ આશ. ૧૫૪. જીવકું આરાંમ નો ઉમેધી માં
 ઝે, ભૌત ઉમેધ રાખો તો આરાંમ નાહું ; આશ શલ છોડો
 તો હોવે જીવ તંન આરાંમ ; કે ધુનીઆંકા શંગરા કભી ન
 થાઝ્યેશી તમાંમ. ૧૫૫. નિશકું હુંનર કશલ આઝ્યેઆ
 હાથ, કરે રોજગાર ; ઉશિને ભૌત ખજાંનાં પાઝ્યેઆ, ઝૌર
 ગંજ પાઝ્યેઆ અપાર ; કુઆ ભરા ખજાંનાં ગાડો, વઝ્યે
 ખજાંના ભી આખર ખુટે ; હુંનર ભડા ખજાંનાં જાંણા,

એ શરિ કલીન ત્રુટે ; ૧૫૭. ધુ'નીઆં મિતામે' એલ ભૌ
તેરા, પિ'ણુ નો લોલાએઆ શો નં દખે ; એક એલ તો એ
શા ઉશિમે', નો ગેલા શંમજ ને અંધા પેખે ; ધુ'નીઆં મિતા
ખિછડતે, ન લગતી દેખો કુછ વાર ; કભી ધુ'નીઆંધાર રેહે
વે ને મિતા જાવે, કભી મિતા રેહેવે તો મરે ધુ'નીઆધાર.
૧૫૮ નો કાંમ કરો શો વીચારો, કે એ કાંમ મે' નિભાઉં'ગા
કિશ રીત ; કે અિશ કાંમથી મે' કેઆ ગુ'ન પાઉં'ગા, નિશ
ઉપર મે'ને આંધી હે પરીત ; તો કિશી કાંમમે' ખતા ન ખા
વે, વાઈ કરે નિશમે' હાવે ગુ'ન ; તો કુછ ગુ'ન નહીં અિ
શ ધુ'નીઆં ધંધે, શાચી ભાત કહું ભાઈતું'શું'ન. ૧૫૯. ધુ'ની
આં ધેખો જાવે ચલી, એ હે ધો ધિ'નકા ભાહાર ; શાહા
ગધાએા અધના આલા, નહીં કિશીકું અિશિમે' કરાર ;
એત શંભાલો મૌમન ભાઈ, જલિ લગ નહીં આએ ખિજાં
કે આશાર ; તલ લગ પાંની શી'ચો નેક ભંધગીકા, તો તેરી
નિ'ધગીકા ભાગ શદ્દ રહે ગુલજાર. ૧૬૦ ગુ'મરા હુઆ વ
એ, નિ'ને આપ ભેદ કએઆ ભુરેકે શાથ ; કે ભુરા તો ભુરા
ઈ શિખાવે, એાર કુછિ ન લાગે હાથ ; ભુરેકું આપ ભેદ ન
કેહેનાં, ભુરા વએ નિશકા ધિ'ન ભાતલ ; એ થોડી ભાત
શંમજ શંમજો, ઈઉં ચલો છઉં હાએ કાંમલ. ૧૬૧ ગુ'મરા
હુઆ વએ, નિ'ને ધી'નથી ધુ'નીઆકું અધકા આએઆ ;
કે ધુ'નીઆ કાંમ કરતે, નિ'ને ધી'નકા શો કાંમ ગંભાએઆ ;
પેહેલા તુને ધુ'નીઆં શિરનેઆ, કે આકલત કારણુ કરે કં
માઈ ; તો વએ શઈ ગુ'મરા હુઆ, નિ'ને ધુ'નીઆં કારણુ
આકલત ગંમાઈ ; ૧૬૨. ગુ'મરાકું ગુ'મરાઈમે' છોડો, ઉશિકા
નહીં કુછિ અિલાજ ; નિશકું ખુધાને ગુ'મરા કીઆ, વએ
રાહા ન પાવે ભાજ ; આંખાં અંધી અિલાજ કરે તો, અં

ગી હોવે જાન ; પિંણુ નિશકા શીનાં અંધા ઝિલાજ ન
હી, ના શિર કર આવે ભુકમાંન. ૧૬૩.

ધર ભઝેઆન ભંધગી વ નેકી મીંગોઝેદ.

નિમાજ કરતે ના કાહુલી કરે, ઉશે ઈમાં થોડા ; ધુનીઆ
એં તો ભોત લોભાઈઆ, આકભત કાંમ છોડા ; નિમાજ ભં
ધગીશે કાહુલી કરે, ઐર કરે ધુનીઆં ધંધા ; તો ઉશ ઊ
પર ઈમાં નહીં, નિશકા હે તું ભંધા. ૧૬૪. ભંડી રૂજર
જાગે ને ભંધગી કરે, તો તું નેકી કમાઝેઆ ; ના ઝિશ
વેલાઝે જાગેઆ, શો ભંધગીશે નેકી પાઝેઆ ; શુભુ શા
ધક જાગો ભાઈ, કરો નિકર ઝિલાઈ ; નિમાજ તશભી ભં
ધગીશેથી, હોવે ધિલ શશાઈ ; ૧૬૫. ના નિમાજ ભંધગી
હુકંકી કરે, શો ઉઠે બીચ અધેરી રૈન ; શો નશિલ નિમા
જ પાંચથી અધકી કરે, કે પાંચ તો હે કરજ દૈન ; વેશી
નિમાજ રાતમેં કીઝેશે, રૈશંન હોવે ઉશકા ધીશ ; ઉશ રૈ
શંનીશે કાંમ ઝેશા શુને, ના ન આવે ઉશ ઊપર રલિકી
રીશ. ૧૬૬. આછી ભંધગી ઝિલાધત વઝે, ના શભશે છિ
પા કર કરીઝે ; કિશી ભંધેકું ન જાંણાંઈઝે, અપને ખુધા
ઝેશું ફેરીઝે ; ભંધગી નેકી ખુધાઝે કાને કરીઝે, ન ભડા
કરનાં અપનાં નાંમ ; ના ખુધાઝે કારણુ કાંમ કરીઝે ; તો
ધરગામેં હોવે કલુલ તમાં. ૧૬૭. નિને ઉમરોહો ભંભી
પાઈ, ઐર શારી ઉમર રૈન દિન ભંધગી કીતી અલાહા ;
તો નભીઊંકા શરોપાઝે જાંનો, ઊશિ ભંધેકું શઈ મિલા ;
નભીઊંકું ભડાઈ રલિને દીતી, શભ ઊમત ઊપર કીઝે શ
રધાર ; તો ના કોઈ અંલાણી ઉનુંકી ચલે, શો મકલુલ હોવે

રલિ ધરમાર. ૧૬૮. ગઈ ઉંમરોહામેં નો કાંમ ન કીઆ, તો આખરમેં કરલે શિતાબ; એતી ઊંમર ગઈ ભાકી ના એશી, કીંઊં શુતા હે ભર ખાખ; ઉંમરો ધેખો જાવે ચલી, એતો કરો નેક કંમાઈ; ધુનીઆં ભાજારમેં કોઈ કંમા એઆ, કિંને પુંજ આપ ગંમાઈ. ૧૬૯. રૌશન કર ભાઈ ક ભિર તેરી, કે નિત ઉઠિ નિમાજ કર ખીચ રૈન અધેરી; અધેરી રૈન ખીચ નિમાજ કીએશ, રૌશન હોવે શઈ કભિર તેરી; નિમાજ નફલ કર આધી રાતકું, કે ખુધા લિંન ન ખુજે કાએ; મૌલા ફિરમાવે કે કભિર તેરી, એશ નિમાજ થી શઈ રૌશનિ હોએ. ૧૭૦ મૌમિન મોંહો ઉપર તુર અધ કરા, નો ખીચ રાત ઉઠે કરે કંમાઈ; રાતકી લંધગી ધિંન મેં ધીશે, કે કરન હારકે મોંહોં ઉપર હોવે રૌશનાઈ; કીઆં મતકે ધિંન, કોઈ મોંહો કાલે કોઈ મોંહોં હોવે શરદ; શરદ વએ નિંને રાતમેં લંધગી કીતી, શાએ શિદકશેં ઉંને પાઈ ઉમેદ. ૧૭૧. શલ ધિંન પીછે રાત હે, ધિંનકું કરો આપ કંમાઈ બંધા; રાતકું ભેઠો આરાંમશેં જપો ઊશકું, નિશકા હે તું લંધા; ધુનીઆં લોક કહે પેટ બંધા લાગા, કલ ભેઠે હંમ ખુધાએકે ગલ; મૌલા ફરમાવે કે નો વેલા બંધે નહીં રલિકું શંભાલો ખીચ અધેરી લૈલ. ૧૭૨ મેરાજ ખુધાકા ર શુલ પાએઆ, નિંને શલ રાત કીતી હુકું લંધગી; શો મે રાજ મૌમનકું હોવે, નો ધિલશેં નિકાલે શલ ધુનીઆં ગં દિગી; રાતકું જાગે એક ધીઆંનશેં, પેરવી રશુલકી કરે ફિરધાર; તો ઉશિ મૌમનકું મેરાજ હોવે, અપને રલિકા ધીધાર. ૧૭૩. રૈન મરતલા ભૌત ભડા હે, શલ ખલકત પાવે આરાંમ; પીર પેગાંબર વલી ઝૌલીઆ, રાત લંધગી શેં શલ પાએ નાંમ; મેરાજ રશુલ ભી રાતમેં પાએઆ,

આશિક વશલ પાવે માશુંક ; નો તું શાચ્યા આશિકકા, તો
 રેંન ભંધગીશેં મત ચુક ; ૧૭૪. રાજ દિલ મિંને લગંન હે,
 પિંણુ ભલા દિલ વચ્ચે નિશ દિલ હે લગંન કિલતાર ;
 ઝોર લગંનમે પકા શો દુખા, રલિકી લગંન ભલી નો ઉતા
 રે પાર ; લગંન ઝિંના કોઈ દિલ ખાલી નાંહી, ઝિંન લગં
 ન તો દિલ રહે ઉદાશ ; શાચે શાંઈશું નો લગંન આંધો,
 તો નિકર કરો શાશ ઊશાશ ૧૭૫. રેહેંમંત રલકી વચ્ચે કો
 ઇ પાવે, ને કોઈ નિકર કરે હરધંમ ; નો એક ધંમ નિકર
 કરનેંશેં ચુકા, તો ખુશી ન પાવે લિખાવે ગંમ ; રલિ ધર
 ગા હાજર વચ્ચે, નો હરધંમ નિકર કરે કશભ ; નો એક ધંમ
 નિકર કરનેંશેં ચુકા ; તો રલિ કરે ઊશ ઉપર ગજબ. ૧૭૬.
 ખુધાચ્ચેકી ઝોર મોહભતશેં, નિંનેં દિલ કીઆહે ખાલી ;
 ધુનીઆંકી મોહભત શારી, અપની દિલથી ટાલી ; ચિશ રી
 ત દિલ ખાલી કરનાં, ખીશા ભરનેંશેં હે ખાશા ; માલ ગ
 ભુંશેં હે એ ભલા, નો તુટે મંનકી આશા. ૧૭૭. નો ભેહશેં
 ત ચાચ્યા તો તકવા પકડો, જીંઊં રહેા ગુનાથી પાક ; કે ભેહ
 શંત હે જાગે પાકુંકી, વાહાં મુશકો અંબરકી લિછી હે ખા
 ક ; દોલતમંધ કે ગંરમે જીંઊં પેઠણું ન પાચ્યા, નો પાંઊં
 તુમારે લાગી હોચ્ચે કીચ ; તો મૈતી લાલકે મંધિર કશતુરી
 નિમીન, ગુના મેલશું કીઊં પેઠો એશી નિંનત બીચ. ૧૭૮.
 તકવા કરો ખુદાચ્ચેશું દેરો, ભંધગી કરો જીંઊં હે શરમા
 એઆ ; અલાહા એક જાંણુ નિંનેં ભંધગી કીતી, ભડા
 મરતભા તો ઉનેં પાચ્ચેઆ ; હરાંમથી ભાગો હુલાલ ખા
 ચ્યા, નેતા હે શરમાચ્ચેઆ ખાંણા ; વો હુલાલ ભી શંમજ
 કર ખાઈચ્ચે, કે લેખે વેલા હે લેખા શુણાંણાં. ૧૭૯. રોના
 મરધકા વચ્ચે શાચ્યા, નો ખુધાચ્ચેકે દેરશેં રોવે ; શો રોનાં

તો લાલ દેવે, કે ઠંઠાઈ અખી'આંકું હોવે ; ખુધાઝ્મિકે દંરશું
 ના કોઈ રોવે, ઉશકે નૈં'તું'કું હોવે ઠંઠાઈ; ના ખોશ ખુધાઝ્મિકે
 દંરશું કરો, તો શલે તું'મારી નેક કં'માઈ; ૧૮૦. ખુધાઝ્મિકે
 દંર નિશ દિલ વશે, વઝ્મે દિલ નિત હોવે ઊનાશ ; નિ'ને
 દિલ અપનાં ઊનાશેઆ, ધીધારકી તો ઉશે'ખુઝી આશ ;
 દિલ આરીશા ધીધારકા, નિ'ને' ઊનાશેઆ તિ'નકે પુરે
 ભાગ ; રલિકે દંરશે' દિલ ઊનાશે, શુતા કી'ઉ' હુ ગાશિલ
 નાગ. ૧૮૧. દંરો ખુધાઝ્મિકે ખોશશે', તો રહો શઈ'ખીઝ
 અ'મનો અમાંન ; શલ જાલિ'મશે' ઝે દંર ભં'આવે, તું'મારા
 હોવે નિગે યાંન ; ખુધાઝ્મશે' દંરે શો શરમાઝ્મઆ કરે, ન ક
 રે કુછ ઝોર અ'મલ ; ન શંરાલ પીવે ન વેઆજ ખાવે, તો
 હાકિ'મ પકડે ઉશે' કિશ ભધલ ; ૧૮૨. તાજગી તો હોવે
 મોમંન મોહું ઊપર, ના દંર ખુધાઝ્મિકા હોવે ઉશ દિલ ; કે
 ખુધાઝ્મિકે દંરથી ભધી ન કરે, ઝોર આછે કાંમ કરે પલિ પ
 લિ, ઝંટ મોમિ'નકા મિ'દિર હે, દંર ખુધાઝ્મિકા હે દીવા ભીત
 ર ; કે નિશ મિ'દિરમે' દીવા જલે, તો ભાહરથી રોશંન દીશે
 વઝ્મે મિ'દિર ; ૧૮૩. નિશ મિ'દિરમે' દીવા રોશંન, વઝ્મે મિ'દિ
 ર દીશે શકા ઊનાશ ; ઉશ મિ'દિરમે' રાજા આવે, નિકલ જાવે
 શમ ઘોર નિરાશ ; આભાધ રેહવે મિ'દિર શોઈ, રેહું'ન હારે
 પાવે શુખ ઝોર ઝે'ન ; ધં'ણી નશર દો મિલકર ભેઠે, ખુશી મ
 ને ધિ'ન ઝોર રે'ન ; ૧૮૪. કરજ ચુકાંણાં આપણાં,
 ઝે ભી હુ ધી'નકા કાંમ ; કે પારકી ધં'મકી આપ ઊપર, નં
 રાખીઝે' વાંમ ; ધી'નકા કાંમ તો ભૌત ભૌતેરા, ખિ'ણુ ઝે
 શભશે' હુ ભડેરા ; ના શિરમાઝ્મઆ શાંહે ઝોલીઆ,
 હજરત અખી શવેરા. ૧૮૫. ભરકત હોવે માલમે' ઉશકે,
 ના કોઈ દેવે જકાત ; જકાત દીઝે ભરકત માલકી, શઈ કર

માંને એ ભાત ; જકાત (૧૦૦) શોહો ઊપર (૨૫)
 અડાઈ, નો ગુજરે એક શાલ ; જિ'ને' દીઆ ઈમાનશુ' ; ઉ
 શકા હલાલ હુઆ માલ. ૧૮૬. તવક્લ કરો ખુદાએ ઊપર,
 તો હોવે કાંમ તમાંમ ; ઉત'મ કાંમ નો કરને' ચાએ, તો નિ
 ત લેનાં ખુદાએકા નાંમ ; નો કાંમ કરો શો શોંપો શાહેલકુ' ;
 કે તુ'હી કરે શો ખાશા ; તો શલ કાંમ હોવે ખાશા, ઐર
 પુગે મંનકી આશા ; ૧૮૭. તંન મંન ઐર પરાંણકુ' ; તો ખાં
 ને પી'ને'શે'થી હોવે આહાર ; અને જીવકુ' તો આછા આવા
 જ, શુ'ણીને' હોવે આધાર ; નાંમ ઈલાહીને' કલાંમ રલાંની' ;
 આછે આવાજથી પડો ગિનાંન ; જીવણાં તો શુખ હોવે,
 નો મંનકા તુટે અલેમાંન ; ૧૮૮. ધી'ન અપનાં દૌશત કરો,
 નો દૌશતી તુ'મ કીઆ ચાએ ; શલથી ભલા દૌશત ધી'ન
 હે, જિશથી શલ ઠાંમ છોટકા પાએ ; નિમાજ પડો રોજ.
 રાખો, શલ ભંધગી કરો જી'ઉ હે ફરમાએઆ ; શંરાલ વી
 આજ ઐર નો મંના હે શો છોડો, તો શલ ઠાંમ છોટકા પા
 એઆ ; ૧૮૯. નો આપ ધી'ન ખુલી ચાએ, તો નિત
 ઉઠ અધકી કરો કિરીઆ, કિરીઆ ખેડીમે' નો કોઈ
 ચડે, ઉશે' ભૈત લાલ દેશી ધી'ન ધરીઆ ; ઐર ધી'નકા ફ
 શાધ લાલચશે' હે, લાલચશે' હોવે ધી'ન ભંગાણુ ; નો આ
 પ હિશાલથી અધકા લેણાં, લાલચશે' રાજાંણુ હોવે અજાં
 ણુ. ૧૯૦. પોંચેઆ મખશુધ ધોંતુ' જાંહાંનકા, જિ'ને' ફતે
 હ પાઈ અપણે'ધી'ન ; કે ધી'નકી દૌશતી ઉશ દિલ વશી, ધુ
 નીઆં છોડ ધી'ન ઉ'ને' લી'ન ; જિશ ઊપર કર'મ હોવે રભિ
 કા, ઉશકુ' શુને આછી ફિકર ; કે ધી'ન માંણુક તો આપે લેવે,
 છોડ દેવે ધુ'નીઆં પથર ; ૧૯૧. ધી'ન માંણુક ઈરશાંન ઈલાહી ;
 ધુ'નીઆ પથર ધુ'નીઆંકી ચાહા ; ચૌદાં તલક લગ નો નો

નેઆમત, શો શભ જાણે ધુનીઆં ધનાંહા ; ખુધા તો હે શ
ભશે નેઆરા, ઝોર નો પશરેઆ શો રલિકા તુર ; નો દેહ મએ
પંનશે હાથ ઉઠાએ, તો ભાકી હે શો રલિકા જંદુર. ૧૯૨.

ભએઆન નેકીકી ખુભીકા.

ઉમરોમે તો ભરકત હોવે, નો નેક કરો તુમ અમલ ; ભુ
રે અમલકે ભરકતશેંથી, ઊમરોમે હોવે ખલલ ; નેક કંમા
ધશેંથી ભાઈ, જીવનકા શો ફલ પાવે, નો કંમાઈ નહીં નેક,
તો શોકટ જનમ ગંભાવે ; ૧૯૩. નેકી કરો ભાઈ જોમનોં, શં
ગ ભધી કરણ હાર ; ભાઈ તો તું શઈ હોવે, ઉશ ઉપર શર
ધાર ; નેકી કરો ભાઈ ઉશ શંગ, નો કરે ભુરાઈ ; તો શઈ ઉશ
ઉપર હોવે તેરી, ભોત ભડાઈ. ૧૯૪ ભુરે કાંમમેં ઢીલ કરનાં,
એ ભી હે દોલત નીશાની ; ભુરાઈમેં ઢીલ કરનાં, એ
ભી હે નેકી પિછાંની ; જિશેં દોલત રલિને દીતી, શોઈ
નેકી કમાએઆ ; કે ભુરે કાંમ ઉપર, અપનાં દિલ નંઈ અ
લાએઆ. ૧૯૫. ભુરાઈ કરતે નો કિશેં ધેખો, તો આપ નજ
ર ચુકાંણી ; દિલ ભીતર રાખે નાંઈ, નાં કહે વએ કાહાંણી ;
તો ભોજ ભડાઈ ઉશકી હોવે, શભ જાણે એ મોટા ; નાએ
ભ પારકા શભકું કેહેવે, તો શભ કહે એ ખોટા ; ૧૯૬. નો ને
ક ફાલ કેહેવે શદ્દા, તો નેકી વએ શઈ પાવે ; નેશા ફાલ નિકા
લે ભંધા, તેશા આગલ આવે ; રેહુંમત ધલાહી ઉમેધરાખો,
માંગો આગમ ભલા ; કે આજથી કાલ ખુભ થાએશી, ખુભ
કરેગા અલાહા. ૧૯૭. નેકુંકે દિલ હે તુર રભાંની, કે હરધંમ
ઉશ ધિલ વશે રભકા તુર ; કે ઉશ ધિલ ખતરા ભી નેક ગુજરે
પલિ પલિ વશે રલિકે હજુર ; નેક હોતે તુમકું ન લગતી કુછ
ભેર ; નો હરધંમ કરો નેક ભંધગી કાંમ ; અલાહા એક પાક

જાંણુ લ'ધગી કરે, તો તુંમ દિલ હોવે રલિકે નુરકા મુકાંમ
 ૧૯૮. રલિ કારણુ નો તું કશાંણી કરે, તો નેકી કુવત શહી હોવે
 તેરેદિલ; તો ઇમાંન તેરા હોવે અંગા, ઐર ન હોવે કુછ
 ઇમાંનમે ખલલ; ઇમાંન નો શુધા તો કશાંણી કર, કારણુ
 રશુલ ઐર આલ રશુલ; ઇતું કારણુ નો કશાંણી કરે, તો
 શંકામિત કરેગે નોરા ભતુલ. ૧૯૯. જુધાઈ લિછડનાં આ
 ગ કઠંન હે, ધોજખ આગથી એ આગ ભારી; ધોજક
 દેરથી અમલ નેક કરે, જાંને કે ધોજક આગ હે દુશંવારી,
 નિશકું આવા રલિ મિલનેંકા, વચ્ચે ગુંના ન કરે કે લિછકું
 ગા રલિ ધીધાર; તો નો કોઈ હે તાલભ મૌલા, ઉશ મંન
 ધોજખ દેરથી એ દેર હોવે ભિશીઆર. ૨૦૦ ખુલ ભખત
 તો ઉશકો જાંણુ, નિશકું શિરજન હાર શંગ પરતીત; કાં
 મ ધુનીઆં ધીંન શભ ઉશકું શોંપે, એ હે શાએ મૌમનકી
 રીત; જીવ તંન જોડે છોડે ઇમાંન, એ શભ તુજકું રલિનેં
 દીઆ; દિલ તાલા ખોલો એ ગંર ઉશે શોંપો, શંરમ ઉશે
 બિનેં પેદા કીઆ. ૨૦૧. ગંનીમત મિલી ઉશ કિશીકું, નો
 કોઈ તાલે હુઆ અપને ખાલક; મૌત હુએઆતી નેં રોજી
 તેરી, એ શભકા વો હે માલક; નો મારે જિલાવે નેં ખાંણુ
 દેવે, ઉશકી કરે નિત લ'ધગી; નો ધુનીઆં કારણુ પર લ'
 ધગી કરે, તો ખરાલ હોવે ઉશકી નિ'ધગી. ૨૦૨. લ'ધગી
 કરે ખાલશ ખુધાકી, ઉમેધ ન રાખો એક તિલ ભાર; ખા
 લશ લ'ધગી ખુધા મિલાવે, શુખશુ પાવે રલકા ધીધાર; નો
 ઉમેધ આવે શો ખુધા એ પાવે, શો ઉમેધ શભ તું લાલચ જાંન;
 ભેહેશંત પાએઆ તો કેઆ ભડાઈ, પુરખ ખિંના જીઝી ઐ
 રત માંન. ૨૦૩. મૌમનકા તો માલ ગંનીમત, નો કોઈ હિક
 મત પાએઆ; ભડી હિકમત તો એ જાંણુ, નો કુશર છોડ

અિશલાંમમેં આએઆ ; શારી ઉંમર ખોવે ત્રાંલા શોંના ક
 રતે, શીખે હિકમત ભુવલી ; પલમેં દુશમન ખુધાકા હોવે
 ધોશત, એ હિકમત ફરજંધ શોંહે મુરતજા અલી. ૨૦૪.
 આલીઆ ખુધાએકી ભાંતાં કરે, તો રેહેમત હોવે નાજિલ ;
 જિંનેં કુશર તોડાનેં ધીંન જગાએઆ, શરવર શભ વલી
 ઊંકે કાંમિલ ; તો પંજ તંન રલનેં પાક કીએ, પીર હોવે
 નો ઊંનકી આલ ; નો રેહેમત રલિકી આપ ઊંપર આએ
 તો નાંમ ઉંનકા લેએા હર હાલ. ૨૦૫. શશધ દિલકી શો ઇ
 માંનશેથી, કે જશકા શો ઇમાંન હોવે કાંમલ ; ઉશ મન ન
 હીં જુઠ ન હોવે કીનાં, વએ ભુરે અંમલકા ન હોવે આંમિ
 લ ; નો દિલ શાશ હોવે તો નિત ઉઠ બંધગી આવે, ઐર આવે
 નેક કંમાઈ ; હરાંમ ખાંણે જુઠ ખોલનેંશે ન કરે ઇમાંન
 અંધેરા ; તો પાએા દિલ શશધ. ૨૦૬. આછી ભંધગી શોઈ
 જાંણો, નો કરે આછા ખાશા નેક કાંમ ; ગરીભિ જતીંમ
 હાજત મંધ શભશેં નેકી કરે, તો હોવે તેરા નેક નાંમ ; નેકી
 શેં શભ દિલ શાધ રાખો, ઐર ભુરાઈ ગફલત કરે શભ દુ
 ર ; તો શભ દિલ મનેં હે શિરજંન હાર, શો તુજ ગંટમેં કરે
 રોશીંન ભુર. ૨૦૭. ખમીશ છનીછર ધોએ શંભે, ભરકત જાં
 નો ; મુશાફરી શશર ચલનેંકું ભી, ખુલ હે પિછાંનો ; દાએ
 વેલા ભરકત જાંનો, ઉતંમ કાંમકું હે ભલી ; એ શુણાં શં
 મનો જાંધજ રાખો, ફરમાએઆ શોંહે મોલા મુરતજા
 અલી. ૨૦૮. શભ ભંધેકું લાજંમ હે, નો કરનાં ખાલક અપ
 નેંકી અિલાધત ; શભ ખલકતકું રાજ રખનાં, મીઠી નીકી
 કરનાં આધત ; ભોત ખોલનાં ભે મશૂરફકા, શો અિલાધતમે
 હે તુકશાંન ; ભડી ભંધગી નેકી એ હે, ન આપ રંજ ન
 કિશકું રંજાંન. ૨૦૯.

ભચ્ચેઆંન શભર વ શુંકર મી ગોચ્ચેદ.

ખુશિ ખખરી દેચ્ચો આપ જીવ, જલ શભુરી કીતી ; નિ
શ ભંધેનેં શભર કીઆ, તિશેં ફતેહ રલને દીતી ;
ખાલકકી શભ ખલલકત જાંણી, કોઈ દુખ દેવે તો શભર ક
રનાં, તો ઉશથી તું શહી જીતે ; યેશા મન મેં ધરનાં.
૨૧૦ શભુરી તેરી તુજ ફતેહ દેવે, નિશ કિશી ઉપર
આવે બલા ; નો વચ્ચે શભુરી કરે, તો ઉશકું ફતેહ દેવે ખુનો
આપ અલાહા ; શભુરી કરંન હારકું રલિ દોશત રાખે, આ
પ રલિ કરે અંત પીઆર ; ભંધા ભલા વચ્ચે નો શભુરી કરે,
તો કઠંન વેલા રલિ હોવે ઉશકા જાર. ૨૧૧ ફકીર કાંમલ
શંઝ નો ખેઠે, તો શુંકર કરે અધકેરાં ; ફકીરીમેં તો શુંકર
કરનાં ; શંઝત શીખો વચ્ચે શવેરા ; ફકીરકું શભર કરનાં,
શભ હાલ મિને શુકરાનાં ; શખતી નરંમી ચે શભ નેઆંમ
ત, રલિશેંથી પિછાંનાં ; ૨૧૨. શખતી છિપાંણી મૌમન ભા
ઈ, નો કુછ આપ ઊપર ભીતે ; ચે મુરવત નીશાંની મૌમન
કેરી, ચેર ચેહી શભરકી રીતે ; મૌમન ઊપર આવે નો
શખતી, શો શભરશેં છિપાવે ; તો ખુધાચ્ચેકી ધરગામેં, શ
ભુરી ભધલે ભૌત અજર પાવે. ૨૧૩. ભૌત શખતી નિશ
ઊપર આવે, શચ ઉશ ઊપર હોવે આશાનીકી આંન ; કે
શખતી પીછે હે આશાની, ચે તુકતા કલાંમ રલાંનીશે
પિછાંન ; મૌમનકું નો શખતી પોંચે, તો ઉશ પીછે શહી
હોવે આશાની ; તો ધુનીઆંમેં જિંનેં કશાંણી શહી, વો
આકલતમેં હોવે જિંનંત મકાંની ; ૨૧૪. દિલકી ધાઝ નો
ચાચ્ચો, તો રાજ રહો રલિકી કજા ; નરંમી શખતી નો
કુછ પોચે, તો કહો હંમેં રાજ જીતે તંમારી રજા ; દિલકું
ધુખ ચે નો, ખાલ મેહેરી પુતર ધીઆ ; ચે શભકું હાજર

આવે, ઝોખ ઝે નો ઝે સભ રભકા રભ, ચાહે રાખે ચાહે
 ઉઠાવે. ૨૧૫. ખરાલ હાલ નો મોંમન દીરો, ભુખાધુનીઆં
 માંહી; ખુધાઝે કે નજધીક ઉશે ઈજત ગાંણેરી, વાં વો ખ
 રાલ નાંહી; શકીરૂંકું ઝિજત ખુધાઝે પાશે, નો ઝિશ
 ધુનીઆંમે હે ખરાલ; ધુનીઆંકા તો ઝિતલાર નહી, ઝે
 તો શનાં હોવે શંતાલ. ૨૧૬. જિ'ને' આપ તંનકું વાશ, ર
 લિ જાંધ વશે ઉશ મંન શારી; ઝે ભલા હે ઉશથી, નો લા
 લ માંણક પે'ને ઝોર પે'ને કપડે જર તારી; ખુધા તો નિઝ
 ત ને' દિલ દેખે; ન દેખે શુરત ઝોર લિભાશ, અંતલશ પે'ને
 આ તો કેઆ હુઆ, ઝોર કેઆ હુઆ નો પે'નેઆ કર ભા
 શ. ૨૧૭. આઘા ખાશા ઝેશા આરાંમ પાઝો, નો તુંમે
 રાખો મંન હેકાંણે; હલાલ કંમાઈશે' રભ રોજ દેવે, આપ
 મંન શંતોકો ઉશી પે'નડે ખાંણે; આપ મંનથી પાપ જુઠ
 નિકાલો, ન કરો તુંમે પાપકા ખોજ; તો અધકા તોલંણે
 વેલા હોવે, તુંમારી નેકીકા ખોજ. ૨૧૮. તેરી રોજ તુજકું
 હુઠે, તું આપ મંન કર આરાંમ; ઝેક ઝેક દાંણે' પર લિ
 ખાહે, શો ખાંણે' વાલેકા નાંમ; જિશ દાંણે' તેશ નાંમ લિ
 ખા હે, વઈ આવે તેરે મુખ; લાખ કરોડ નો તું હે શંગરે,
 શો શોકટ કરતા હે દુખ; ૨૧૯. ખુધા હર ઝેકકી રોજકા
 જમિંન હે, ઝે હદીશ શાંહે મરદાંન; ભંધા તું કાંઝે રોજ
 હરાંમ હુઠે, રોજ તુજે દેવે આપ રહેમાંન; નો આદમી
 હોઝે કિશી કાંમકા જાંમીન; તો ઉશિકા તુજે આવે જકી
 ન; તો જકી'ન કીઊં નહી' રખતા હે રલિ ઊપર; કેરોજકા
 જામી'ન હે રભલ આલમી'ન. ૨૨૦. રલિ ઊપર નો જકી'ન
 કરે, કે જિ'ને' મુજે કીઆ હે પેધા; તો રોજ મુજે વોઈદેવે,
 નો શભકું હે રોજ ધેંધા; તો ઉશ ઝંર નિત મે'માંની રહેવે,

આપ આવે ઝોરકું દેવે લતા ; ઉશકી હાંદી નિત નોશં કરે,
 શદા રેહેવે ઉશકા ચુલા તતા ; ૨૨૧. મરધકી ઝિજત ઉશ
 મિંને હે, ના મિલે ઉશ ઊપર કરે સંતોક ; ગંર ગંર હુંઢતા
 નં શિરે, અપનીં ઝિજત નાં ખાવે શોક ; નિંને રોજ દી
 તી શો ઝિજત ભી દેવે, ના ઉશ રોજ તમે કરો આરાંમ ;
 નિંને ઉશિ રોજ આરાંમ કીઆ, ઉંને ઝિજત પાઈ ઝોર
 ભડેઆ નાંમ. ૨૨૨. ના તુજં મિલે શો ભૌત કર જાંણા, તો
 શારી ઉંમર કરો ભાંધશાંઈ ; નિંને ના મિલા શો થોડા ગં
 ણાં કીઆ, ઉંને શારી ઉંમર ગંમમે ગંમાઈ ; શુખ દુખ
 ભિકે ઝિશ ધુનીઆં ભાજાર, શુખ છોડ કાંઝે દુખ મુલ
 લેઆતે ; કે આપ કિશમત નહીં રોજ રહે તે , કિશમતથી
 અધકા હુઆ આતે ; ૨૨૩. ના કોઈ રોજ રિજક પાઝેઆ,
 ઝોર આશીઆત પાઝેઆ અપણીં જાત ; તો પુરે ભાગ ઉ
 શકે ભાઈ, ના શુંકર કરે દિન ઝોર રાત ; ભંધા ઝેક આકર
 કુંખાણે દેવે, શો નિત ઉઠ આવે ઉશિશે આકરી ; શિરજંન
 હાર તો શુંકર આવે, ખુશ આવે ઊંશે શાંકરી ; ૨૨૪. રલિ
 કી નેઆંમત શુંકર કરનાં, ના નં કરે તો લિગાડે અપણી
 નેઆંમત ; કે આપ માલ વઝે નં સંતોકે , હરધંમ આવે
 માલ કશરત ; કે માલ મુજં હોવે અધકેરા, શલ ધુનીઆં
 માલ મિલે મુજ ; ઝિશ શિકરથી ન ખાવે ન પેંને, ઝિશ
 હવાથી ઉમરકા દીવા જાઝે ભુજ ; ૨૨૫. નેઆંમત પાઈ
 નેં શુંકર નં કીઆ, તો નાંશુંકરી નેઆંમતકું લે જાઝે
 શી, નેઆંમત પાઈ તલ નાં ચેતેઆ, તો નેઆંમ ગઈ પીછે
 પછતાઝેશી ; હુઝેઆત ધુનીઆ નેઆંમતતો શલ દેવે, ના
 શુકર ઝિલાધત કીન ; ના ઝે ન કરે તો નિંને દીતી હુઝે
 આતી, શો લેવે હુઝેઆતી ઝિંન શલિ છીન ; ૨૨૬. શલ

ગંમ પીછે હે ખુશીઆલી, ઐર ધાડ હે શલ ધુખલુંકું; શ
લ શખતી પીછે હે આશાંની, શંમજાઝો દિલ અપલુંકું; ;
ધુનીઆં લંધીખાંનાં હે મૌમનકું, ઐર કાશરકું હે જિંનત
કાંમ ; મૌમંન ધુનીઆં શખતી લધલે, અંત પાઝ્યેશી હુરાં ક
શર જિંનત મકાંન. ૨૨૭. નેક આધંમી જો દુખ પાઝ્યેઆ,
તો જાંનો રેહંમત રહિને ભેજાઈ; ઐર શાશક જો દુખ પા
ઝ્યેઆ, તો કરતુતશેં ભલા ઉશિ ઉપર આઈ; અઈઊલ
નલીકા દુખડા રેંમત, જો કીડે પડે શારે અંગ; શિરઊંન
દુખા ઝિશ ભલા, જો લડતાંથા મુશા નલીકે શંગ. ૨૨૮. મ
નવાર કરો જિંને દુખ દીઆ, શો ખિજલ થાઝ્યેશી ધંમે
ધંમ; તું મનવાર કર વઝ્યે ખિજલ થાઝ્યેશી, તેરા કુછ ન
હોઝ્યેશી કંમ; જિંને દુખ દીઆ શો શિરમંધા હોઝ્યેશી,
જો તું ભોત કરે મંનવાર; ઝે ભાત શુંનો લિખો શીને પા
ટી, શિરમાઝ્યેઆ શોહે નાંમધાર. ૨૨૯. ગુશા ધાઝ્યેમ આ
પ મંન ખાનાં, ઐર ઉપર ગુશા ન કરીઝ્યે; ગુશા દાજ મન
મેં ભુજાઝ્યો, ખુધાકે ગુશેશેં દરીઝ્યે; ઝિમાંમ હુશેનિકે
મેં મુંભારક પર, ભાંધે હાથથી પડી ગરંમ આશં; ગુશા શ
લ આપ મંન ખાઝ્યેઆ, શિરમાઝ્યેઆ તું આજાધ ભાશં.
૨૩૦. ગુશા ન કરીઝ્યે ધીરજ ધરીઝ્યે, શલરો નૌશીક કરી
ઝ્યે રશીક; શુંકર ખુધાઝ્યેકા સાથી કરીઝ્યે, તો ખુધા તુંમા
શ હોવે શંશીક; ઝે તંન મંન તેરા તો શુખ પાવે, જો હર
ધંમ શુંકર કરો તુંમ આધત; શુંકર શલુરી આધત હુઈજિ
શકી, કભુલ હુઈ ઉશિકી ઝિભાધત. ૨૩૧.

ભઝ્યેઆંન પીરી વ મિરિગકા.

ખભર ધે ગઈમૌતકી, જલ શરેદી આઈ તેરે રીશં; અભ
તોશો કર લે રાહેકા, કે શશર આઝ્યેઆ હે તેરે પીશં; અ

ભ છાડ અિમારત ગંરકી, આપ ગંર ઠેરાઓ ગોર ; કે શાંજ
 શુભાં હે ઉઠિ ચલનાં , જાએ ભશનાં હે ઉશિઈઠોર. ૨૩૨.
 ભુડાયા વાધાઈ મૌતકી લાએઆ, ચેતો ભેગી કરો કંમાઈ ; ઉ
 જલે ભાલ અભિ દિન આએઆ, કાલે ભાલ રાત શુતે ગંમાઈ ;
 કાલે ભાલ નેશી રાત ગફલતકી, વએ ઉંમરો તેશી ગઈ.
 શરેદી શુભા હુઈ, ઘેખો ચેતો અભ તો પુંછ થોડી રઈ ; ૨૩૩.
 ભુડાયા ખભર મૌતકી કહેવે, નિરાશ કરે હુઈઆતીશેંથી ;
 અભ કે નો તું અંત લોભાએઆ, તો તું ખોએશી ઝોર
 કોઈ ભુંણુશી ખેતી ; ધુંનીઆં શરામેં તું હે મુશાંશર, રાત
 ગઈના થે કાલે ભાલ ; શરેધી શુભા હુઈ, હુઈ ચલણું
 વેલા પડા હાલ ચાલ. ૨૩૪. શભ રોગથી ભડા રોગ ભુડા
 યા, નો જવાંનથી હોવે પીર ; તો શભ રોગ આકર ઉશિ
 ગટિ ભેઠે, યલિ યલિ ગટે આરાંમ શરીર ; જવાંનીમેં કર
 લે ઉતંમ કમાઈ, બુડાપેમેં ન હોએશી જવાંન ; નો બુડા
 હુઆ શો ભેગી ચેતો, ભાઈ તું તો હે કોઈ ધંમકા મેં હેંમાન ;
 ૨૩૫. ભુડાયા નંહી ઉંમરોમાંએ, કે અભ ઉમિરથી ના કુ
 છ હોવે શલિ ; શુણનાં ઘેખનાં શુધ બુધ તેરી, એ શભમેં
 પડા હે ખલલિ ; અભ ધુંનીઆંથી નાં લિજત પાએશી, નાં
 ભંધગી કર શગશી અિશ કાએઆ ; જતા વએ જિંને જ
 વાંનીમેં ખાએઆ, પીઆ ધીઆ લીઆ ; ઝોર વોઈ આ
 કભત કંમાએઆ ; ૨૩૬. જલિં ગઈ જવાંની નાંધ કરે , તો
 ભૌત આપ દિલ મિંને યશતાવે ; એ યશતાનાં શેકટ ભાઈ,
 જવાંની શર નહીં આવે ; નંહી શિરે નધી નો પાંની ભે ગ
 એઆ ; નંહી શિરે જવાંની નો ઉંમરો ગઈ ; જવાંની મિં
 ને જિંને ભંધગી કીતી ; ભૌત વએ કંમાએઆ શઈ. ૨૩૭.
 ઉમરોકી ભાકી અંમુલક હે, શભ માલશેં કરીએ પીઆર ;

નો એકધંમ ઉંમરો અધકી પાઈએ, તો મુલ દીને શાશ
 શંશાર ; ઉશિધંમ આછી કંમાઈ હોવે, કે તોભાં તેરી હોવે
 કંલુલ ; એકધંમ ત્રાંભા શોંના હોવે, ભેહશંત લેંણુંકા હોવે
 મુલ. ૨૩૮. રોશંન કર ભાઈ નુર બુડાપા, ગુનાશેથી મત કર
 અંધેરા ; અિશ નુર બુડાપે કરો કંમાઈ, તો રોશંન હોવે ધિલ
 ભી તેરા ; રએન જવાંન મશત હોએ શુતો, આએઆ
 બુડાપા રોશંન દીશ ; અભ જાગ ઉઠ કર લે કંમાઈ, નંઈતો
 રભિ કરશી રીશં ૨૩૯. બુડાપા આએઆ ચેતો ભાઈ, ભેર
 ભેર કેઆ કેહેવે ; મલક મૌતકા શિરપર આએઆ, કોઈગા
 ફિલ હો મત રેહેવે ; લડકે જવાંન બુડે જઈશ, મત જાંનો
 મૌતકું દુર ; મૌત નજીક ધેખ બુધાશું દેરો, તો તુંમ દિલ વ
 શે રભિકા નુર ; ૨૪૦. નો આપ મંન નશીહત આએઆ, તો
 મૌત જાધ કરો એ હે નશીહત ખાશી ; કે આખર મરનાં
 ગાર ગંરિ કરનાં ; ધુંનીઆકા સાથી કોઈ શંગ ન આશી ;
 જિંને એ બુજા ઉને લોભ પાપ છોડા, ધુંનીઆંથી હો ભે
 ઠા નિરાલા ; વાએજ નશીહત ઈણું ગુંન હુઈ, કે છોડ દેવે
 ધુંનીઆં કશાલા. ૨૪૧. માતા પેટશું નો બાલક નિકલા,
 ઉશકું મૌતકા આએઆ પએગાંમ ; કે નો ધુંનીઆંમે આ
 એઆ વએ તો મરશી, ધુંનીઆં તો હે રનાં મુકાંમ ; મા
 તા ઉદરશે બાર આતે, બાલિક રોવે ઉશિ ગંડી ; કે અભ તો
 મેં ધુંનીઆંમે આએઆ, કાલ મૌત આ હોવે મુજપર ખ
 ડી ; ૨૪૨ મરનાં જિંને સચ કર માંના, ઉશે ધુંનીઆંમે કે
 આ કરની હે ખુશી ; એશા ભુજ સાથ નો ખુશી કરે, તો
 ખુશી નંહી એ તો હે બેહુશી ; પર મુલિક જાતે ઉમિરો ગં
 ટે, દિલ નાં કહે કે એ મુલક હે મેરા ; તો ધુંનીઆં મુલકશે
 કાંએ દિલ બાંધો, દિલકું કિંને ભતાએઆ કે એ મુલક હે

તેરા. ૨૪૩. જો આપ અજંલ બંધા જંકીંન જાંને, કે ધુની
આંશે હે મુને જાંણાં, તો ધુનીઆં ઉમેધ મગરૂર નાં ૨
હે, જાંણે કે એ હે ખોટા વશાંણાં; અજલ અપનીં જંકીંન
કર જાંને, કે શદ્દા રહેંણાં નહીં અિશ જાંન; તો ધુનીઆં ઉ
મેધ શહી કંમ હોવે, પલિ પલિ ગંટે અભેમાંન; ૨૪૪. આપ
મૈત ભિશારે દિલ અંધેરા, જીભે ભિન શરાંણે કાટ ભરી શં
મશેર; દિલ રોશંન આઝ્યા તો મૈત જાધ કરે, ઉઠતે ભેઠતે
અવેર શવેર; જો અપનાં ચલનાં જાધ કરે, ઉશિથી નાં કુ
છ હોવે ભધી; કે બંધા પાંણી જાંધા હોવે, જાધી ન હોવે
ચલતી નધી. ૨૪૫. મૈત જાધ કીએ દિલ રોશંન હોવે,
હરધંમ મૈત કરનાં જાધ; એક દિન એશા આઝ્યેશી, જો
ગંર ઊજાડ હોવે ગોર આભાધ; ગોર મિંને જો ગર કરોગે,
ગરમે વશેંગે એર કોએ, એ શુભુકર ને કોઈ એતેઆ, રો
શંન હુઆ હે દિલ શોએ; ૨૪૬. જો જકીંન મૈતકા તુજ
કું હુઆ, કે મરનાં આખર હે મેરા; તો હરધંમ તું નેકી
કંમાવ, તો શંવરે જાહુર ભાતન તેરા; એ ભડાઈ જો તું મને
પાઈ, તો અિશ ભડાઈકું ફિર નહીં મૈત; એ ભડાઈ તુજ
ભેહેશંત લે જાએશી, ઉશ ભેહેશંતમે કભી ન આવે શૈત.
૨૪૭. મલકલ મૈત તો શભ પર આવે, શભ ભંધેકી લે જાતા
હે જાંન; અિશ મરને આગલ જો મર ચાલે, શો મર કર પાવે
અમંન મકાંન; એશા મરનાં જો મર જાંને, વાશલહક વો કાં
મલિ ફકીર; એ ધરજા પાવે શો વલી કિલાવે, એ ફરમાએ
આ હુજરત આપ અમીર. ૨૪૮. નિશ ભેહે શંતમે મૈત ન
આવે, શોઈ તખત ખુધાકા જાંન; ખુધા તો શભ ઠોરમે ભ
શતા, ખાલી નહીં કોઈ ઉશિખિંન મકાંન; શભ કુલ ઉશિમે
વો શભિમે, ખાહર ભીતર હે ભરપુર; એશા શંમજ જો

ઉશમેં । મલેઆ, શો લામૈત હુઆ ઉશિકા તુર. ૨૪૯.

ધર શિશ્ત નેક શોહોલત વ દૌશતી મીગોએદ.

ના નેક શોહોલત પાઘએ એક ધંમ, તો ગંનીમત જાંણો
વએ ધંમ ; કે એક ધંમ કલમાં કુશર તુટે, એક ધંમ તો
ભાં કરે ગુના ગુમ ; એક ધંમ ત્રાંભા શોના હોવે, પારશ ભેટે
પડે ટકશાલ ; એક ધંમ મોહોલત મૈલા વશે, તો છુટ પડે
શલિ નિંજાલ. ૨૫૦. નેક શોહોલત આખતીઆર કરો, તો
ભુરે લોકુશેં રહો અમાન ; નેક શોહોલતકી ભરકતશેંથી,
ભુરેકી ભુરાઈ ન પોહોચે આન ; ધુશમંન ભુરાઈ કરે શો તુ
જંનાં પોંચે, ના તેં શંગાતી કીઆ નેક ; શંશાર ભુરી ભલા
શલ તુજથી ભાગે, ના આપ મંન વશાએા અલા એક.
૨૫૧ દૌશતકી માર ભૈત ધુખ ભાગે, ના કિશેં દૌશત આપે
દેવે માર ; ઝોરકે હાથશેં પથર ભી હલકા ભાગે, દૌશતકે
હાથશેં ધુલ ભી ભાગે ભાર ; કે હંમારા દૌશત પિછાંન કીઉં
મારા, એ તંમ મંન ભાગે ગંમ ; મૈમંન અલાહ પિછાંન
ગુના કરે, વએ રોજ દેવે દેખો કરંમ. ૨૫૨. મિલનેં જાએા
મરદશેં એશા, નેશા તુજેં કરે મંનવાર ; થોડી ભડાઈ દેવે
તો થોડા મિલો, ભૈત દેવે તો મિલો ભૈત વાર ; ભંધા મિલ
નાં મિલનહાર શંગ, શદા ન મિલે એકી રીત ; તો થોડી ભં
ધગી ભૈત નિવાન, એશે શાહુભશું કીઊં ન કરીએં પિરી
ત. ૨૫૩. ના પરીત મિંતર ગાડી આએા, તો ન રાખો પડ
ધા અંતર ; કે મિંતરકા ઠાંમ તો ધિલ હે, તો ધિલ ભી હે
મિંતરકા ગર ; ધિલ કરો ગંર મિંતરકા, શો મિંતર કરો શુ
ભહાંન પાક ; નિશ ધિલ પાક વશે શો પાક હુઆ, ઝોર શ
ભ દિલમેં પડીએા ખાક. ૨૫૪ ભાઈ ઊંકા લિછડનાં શહી
ભુજો, હે આપ ધિલકા જલાયા ; ના ભાઈ કરો તુમે ધુનીઆં

માંએ, શો લિછડતે ભૈત રહે કુડાપા; પિરીત ન કરીએ એ
 શે મિંતરશે, નો લિછડતે ન લાગે ઢીલ; મિંતર કરો નો
 શદ્દ શંખિ રહે, શો તો આપિ પાકિ હે રભિલ જલીલ;
 ૨૫૫. ધીન ધારી નો અધકી આએ, તો શંગત કરો જિ
 શે હે મોહાભત ધીન; ધીનકા નિશે નહીં આવા, ઉશ
 શું મિંતરાઈ મતિ કીન; શંગત કરો ધીનધારકી, નિત
 નો ભેઠો ઉશિકે પાશ; હીંગ કે ભાશનમેં હીંગ ભાશે, કુ
 લું કે ભાશનમેં હોવે કુલુંકી ભાશ. ૨૫૬. પર મિલણેશે આ
 પ જાત ટોલે મિલ આલો, આપ જાતમેં કરો શગાઈ; શંગ
 ત વેવાર ઉનિશે કરો, જિનશે હોવે ધીન લલાઈ; આપ
 ધીન કે પંથમેં આલો, સાથ લે ચલો ધીન ભાઈ; તો એકકી
 ભંધગી દેખ દુખા કરે, ઝિશરીત પલિ પલિ વધે. કંભાઈ.
 ૨૫૭. અધકી દોશતી કરો આપ કરાભાત, તો અધકા હો
 વે તું મારા દોલત માલ; આપ માઈ ભેન ભાઈ ઝોર શગે, એ
 શાંન કરો તું મ શભકે હાલ; રભિ શરમાવે નેક ખરચ નો
 ઝિનું કાને, લોકું ભી કહે શુંણાએઆ; જતીમ મિશકી
 ન શોઆલી ભંધ છોડાનાં, એ શભિ નેક ખરચ ગણાએ
 આ. ૨૫૮. નેકી માં ભાપ શંગ નો કરનાં, શો આકભ
 ત કારણ આગમ પુંજી ધરનાં; માં ભાપકા હક ભૈત હે લગ
 તા, શો દિલશે નહીં ભીશરનાં; કરો માં ભાપકી આકરી,
 તો હોવે અનંત લલાઈ; તો શઈ આકભત કારણે, અપણી
 આગમ પુંજી ચલાઈ. ૨૫૯. રીઆત કરો માં ભાપકી, કાલ
 આએશી પુતર તેરા; વએ ભી તેરી રીઆત કરશી, કંભાઈ
 શલ તું પાએશી શવેરા; કિશી ભંધે કંભાઈ શેકટ નહીં
 જાતી, જિનેં નેશા કીઆ તિનેં તેશા પાએઆ; તેરા પુત
 ર તુજકું આએશી, નેશા તું માં ભાપકું આએઆ. ૨૬૦.

ભલા શંગાતી વચ્ચે તેરા, નો તુને ભતાવે નેક કાંમિ; ના ને
 કી તું નહીં જાનતા, ઉશિકા તુનેકું શિખાવે નાંમિ ; નેક
 શંગત વચ્ચે જાણા, નો તુને ભતાવે નેક રાહા ; તો શંગત
 કરો આલ રશુલકી, નોનિત નેકી ભતાવે રાહા અલાહ. ૨૬૧.
 નિશકા મિંતર આકલ હોવે, તો વચ્ચે ભી હોવે વેશા; આક
 લકું તો આકલ લાવે, મિંતર નેશકા હોવે તેશા ; ધોચ્ચે
 મિંતર એક ધુનેકું ચાવે, તો નો કોઈ ચાવે જાત ઇલાહી ;
 કે અલાહા તો હે શુધ યુધ પુરા, ચાવં છુ હારે ભી શુધ યુધ
 પાઈ. ૨૬૨. નો ચાચ્ચો ખુશીઆલી દિલકી, કે દિલ રહે
 ખુશ ગુલિનાર ; તો નો ભાઈ ભિરાધર ધીંનકા, ઊંનકા નિ
 ત કરો ધીધાર ; નો ભાઈ ભિરાધર ધીંનકે, શો એક ગંટ એ
 ક છાચા ; એક ધુનેકું ધેખ ખુશી કરે, જીઊં પીઆ શો
 ભેટે પીઆ. ૨૬૩ હૈશતકું નો હૈશત દેખે, તો નેનુંમેં હે
 રોશંની આતી ; નેન શુખ વશે નેં મુખિ હંશે, હેતશું ભ
 રી રહે ઉશિકી છાતી ; તો હૈશતી એશી પકી કરીએ, નો
 ખુધા કાનેં પડે કંલુલ; તો હૈશતી કરો શંગ આલ નભી, અં
 ત છોટક દિલાવે આલ રશુલ. ૨૬૪. દેખો પિરીતી દુધ પાં
 નીકી, દુધ લેતા પાનીકું મિલા ; ગરમ હોનેં કે વકત પર
 પાંની, દુધ ભંચાવે આપ જલા ; ઉછિલ દુધ શો આગ ભુ
 જાવે, જલિતે પાંનીકી કરિતા ભંચા ; એશી તરે એક ધુશ
 રેકી, મધધ કરે શો હૈશત શચ્ચા. ૨૬૫. દુધ પાંનીકા મિલાપ
 ધેખો, એશી કરો તુંમ મોહોભત પિરીત ; મધધ કરો
 તુંમ એક ધુશરેકી, એશી રખો તુંમ મૌમન રીત ; એક દિ
 લી પર હકિ રાજ હે, આપિ હકિ હે ઉશિકા રશીક ; એશે
 પંધકું જાંધ કરો નિત, શાશ દિલી હે શાચ્ચા શંશીક. ૨૬૬.
 નિત ઉઠિ શમન ધેખીએ, તો હરી હોવે નેહકી વાડી ;

નેહકા ફલિ તો એ હે, ના ધેખીએ આપ શરિન દેહાડી
ભાગિ તો ફલે નેહકા, ના નિત પાંણી શીંચો ધીધાર ; હર
ધંમ નિકર નો કરો, તો તું મિ મંનિ નેહ વશે આપ શિરનિંન
હાર ; ૨૬૭ અકલ ને હુશીઆરી હેત્વે ઉશે, નિશકા શો અ
શલ હોવે ઉતિંમ ; કવેકા બચા બોલને ન શીખે, તો તે ઊપ
ર હે રલિકા કરંમ ; પખીઉં મિંને ઉતિંમ બુધિ ઉશિકી,
નો નેક અશલિ ને નેક જંમાલ ; આધમીઉં મિંને ઉતિંમ
બુધિ નલીજ, ઐર નલીજકી આલિ. ૨૬૮. નેક મિજલશ
મેં નિત નિત જાઈએ, શુનીએ અિલંમ અિરશંન અિ
લાહી ; નેક મિજલશમેં નિત નિત જાતે, ગટે અગનાંન
ઐર ઘિલકી શીઆઈ ; દિલ રેશંન હોવે શાફ આઈના,
ઉશિમેં દીશે હક ધીધાર ; બુધ મંનજલ અપનીકું પાવે,
એ ફરિમાએઆ શાહેમે અિશરાર. ૨૬૯.

ધર ભએઆંન ભધ શોહોભત મીગાએદ.

ગએર દૌશતકી શંગતશેંથી, મૌતકી શખિતી હે આશાં
ન ; કે નિશિ ઘિલ તેરી દૌશતી નાંહી, ઉશિથી તુનેં દુર
રાખે રેહેમાંન ; ના આપ આવે ઉશિકું આઈએ, આરકા તો
આણાં હે શેક ; ના તુનેં આવે શો શિરનંનહાર, ધુનીઆં
એક ન આવે લોકિ. ૨૭૦. નાં ફિરમાંની કીતી તેરી, નિંને
તુનેં નાહક ગુશાધ લાએઆ ; એશી ભાત તેરી દિલમેં ઢાલી,
નો ધુનીઆં કાનેં તે ગુશા ખાએઆ ; નાઝ છોઝ તું તેરા દૌ
શત નાંણે, પંણ કોઈ નાંહી તેરા ફિરમાંની ; ધુનીઆં કાનેં
તુનેં ગુશા દિલાવે, નાં ફિરમાંનીકી તો એ હે નિશાંની
૨૭૧. ધગા કીઆ તુજશેં ઉંને, નિંને તુનેં ભુરી રાહા ભતા
ઈ ; ના ઉશિકે કહે તું ભુરાઈ કરશી, તો તેરે આગલ આ

એશી વચ્ચે ભુરાઈ ; એ ભુરાઈ નો તેરે આગલ આઈ, ઉંને કીતી જિ'ને દીતી શીખ ; ભાઈ નો તુને હોવે અકલ, તો એશી ભાત શીખ શિર શીખ. ૨૭૨. કોઈ હુઆ ધુશમંન તે રા, ઉંને ધુશમંનીમેં ન કીતી ભુરાઈ ; તો તું મને ઉશે ધૈશત કર બુજા, કે એ હે મિતર મેરા ભાઈ ; જળ ધૈશતી હુઈને મિલાય અધકરા, તબ વચ્ચે તુને દેવે દાઓ ; તબ નો વ એ આંચે શો કરે તુજશે, તું હુઆ રંક વચ્ચે હુઆ રાઓ. ૨૭૩. જિ'ને તેરી મધધ કીતી, આર કીતી તુજિશે અં ત જારી ; તું ઊશિ જારી પર ભુલા, તો તેં અપિની કંમાઈ ભિસારી ; નો તેં કંમાઈ ધુનીઆં છોડી, તો તું હુઆ મો તાજ ; નો તેં કંમાઈ આકિબત છોડી, તો તેં ખોચેઆ સદાકા રાજ ; ૨૭૪. ભુરા કોઈ પાશેં લેઠે, ઉશિકું તું મે બુજો શેતાંન ; શેતાંનકી વચ્ચે મત શીખાવે, આખર તું હોવે પિ શેમાંન ; ભુરેશેંથી નિત દુર ભાગો, શંગત ન કરો ઉશી શંગ ; કાલી હુંદી પાશેં નો લેઠે, તો કાલા શહી લાગે રંગ. ૨૭૫. નો જાત અશીલ નંહી, ન કરે વચ્ચે વશધારી ; જિ શકા અશલ આછા નંહી, નંહી નિભાવે ધુનીઆં શારી ; નો જાત અશીલ નંહી નંહી મામલે શાચા, શાચા નંહી શંગત વીર ; નંહી શંગતિ કિશી વાટ નિભાવે, વીર છોડ હોવે ભે પીર ; ૨૭૬. ટેડેકા તો શાચેઆ ટેડા, નેશા આપ તેશા પડ છંદા ; જિશકી ખોહો ટેડી વચ્ચે ભાત ટેડી કરે, એ સચ કર માંનો શા ચી પંધા ; જિ'ને શુધા મારગ બુજા, શલ કાંમ ઊશિકા હુઆ રાશ ; ટેડે મારગ ને કોઈ ચાલેઆ, મતલભકું નહીં પોંચા હુઆ નિરાશ. ૨૭૭. અકલ મંધ આપ શંગાતી કરીએ, તો ઉશિ થી નાં પોચે કુછ જીઆંન ; ભે અકલકી શંગતશેંથી, ધોંન ધુનીઆંમેં હોવે પિશેમાંન ; ભે અકલકે શંગતશેંથી,

તુને લોકલે અકલકે હવે ; ના તે શંગાંતી લે અકલ કીઆ, તો
 ઉશ નશા તુને શભી સમંજ લેવે ; ૨૭૮. શોભત શંગત ભુ
 રેકી એશી, નશા તુશાંનમેં ચડા ધરીઆ ખેડી ; ઉશિકે
 દિલ ઇંતિ ધોંખા વશે, કે બુદ ખેડી ના હોવે ટેડી ; ભુરેકી
 શોભત શંગતથી દરનાં, ના થોડી ભાતમેં દેવે દુખ ; ભુરે
 કી શોભત શંગતથી એ ફલ હોવે, કે દરથી દિલ ન રહે
 એક પલિ શુખ. ૨૭૯. એશાંન કરનાં ઉશિ જગે, નિશ જ
 ગે નહીં કરનાં એશાંન ; એ તો જુલિમ લિખાવે તેરે ઉપર
 ઉશિથી તું હોવે જાલિમ માંન ; એશાંન કરે માલશે, ના
 મધધ કરે આપ તંનશેથી ; નેક સાથ કીએ નેકી પાવે, ભુરે
 સાથ કીએ સજા પાવે વેથી. ૨૮૦. એકિલા રેહેણાં મરધ
 કા ભલા ઉશિથી, ના ભેઠે ભુરેકે સાથ ; ભુરે સાથ ભેઠે ભુરાઈ
 શીખે, આર કુછ ન લાગે હાથ ; નિત ઉઠ નેક શંગત ભેઠે,
 નિશિથી શીખા અલમ નેકી ; ના નેક ન પાઓ તો એક
 લા રેહેણાં, કે ભુરે શંગતથી ભલી એકી. ૨૮૧. નવે જવાંન
 લડકે જાહેલ, નિશકે મોંહો ઉપર નહીં નિકલી હે દાડી ;
 ને કોઈ શંગત ઉશિકી ભેઠે, ઉંને અપનેં ધીનકી રાહે
 ભિગાડી ; કિરીઆ કરો જીં હે ફરમાએઆ, લંધગી
 કરો જીં હે રલિકા હુકમ ; રલિકે હુકમ માફક આલો, ન
 તિલ અધકા કરો ન કમ. ૨૮૨. ભુરી ખોહો નશા જંગલી
 જાંનવર, શભશે વએ તો દુર ભાગે ; તો ઉશિથી ભી સભ
 દુર ભાગે, કિશીકા દિલ મિલનેં નહીં લાગે ; ભુરી ખોહો છો
 પો નેકી કરો, મિલો સભુકે સાથ ; કોઈ શિષ પુરશ ભેટે
 કાજ શરે, પથર શમેટતે લાગે હીરા હાથ ; ૨૮૩. સભ આ
 ધમીશે મિલાપ કરતે દરો, કે કભી હોવે મુજે શંગ ભુરા ;
 એ ભુરાઈ જાણનાં હે અકલ, એ તો જાઆંન ન કરે તુરા ;

કે આંદમીડી' મિંને ભૌત દુરિજન ચોર હે, નેશા હે શેતાં
ન; ધુનીઆં માલ ચોરાવે શો ફિરમિલે, કાંહાં મિલેના ચો
રી જાએ ઈમાન. ૨૮૪.

પિછાંનત આધમી'કી.

હર મરધકા તોલ કર, આપિ દિલ પિછાંન શલકા તોલ ;
કે તજાવત હર એક ભૌત હે, ચલિંણુ શલકા જુધા ઝોર ખો
લ; નો તુને શંમજ હે તો પરખ લે, ખરા ખોટા હલકા ઝોર
ભારી ; એ શલ શંમજ કર કાંમ પાડો, તો શુખ પાઓ ઉમિ
રો સારી. ૨૮૫. અકલ મરધકી પિછાંન લેની, કે નિશ વે
લા વએ કેહેવે ભાત ; કરતુત ઉશિકા ધેખ પિછાંનો, કે કે
શો હે ઉશિ મરધકી જાત ; જીભ હે ચાડી શભિ ભાત ભતા
વે, નેશી જુધ હે ઉશિકે ગંટ ; નીચ લખંણુ ઈડીં જીભ ભ
તાવે, નો ઉશિકે જાત મિંને હોએ કપટિ. ૨૮૬. ખોલનાં મર
ધકા હે ખખર દેતા ઉશિથી, નો હોવે ઉશિકે અશલ ભીચ ;
અશીલકા તો ભોલનાં આછા, ભુરા ખોલે નો હોવે નીચ; અ
શીલ રાહા તુજં નેક ભતાવે, દર દિખાવે આખર ધીશ ; ભુરે
થી ભાત તું ભુરી શુંણે, નો માંને તો તુજ ઉપર આવે રભકીરી
શ. ૨૮૭. મરધકા શંગાતી વએ જાંણા, નિશ શંગ વએ
રેહેવે દિન રાત ; મરધ નેશા વએ હોવે, ભુરેશું ખુરા નેક
શું નેક જાત ; નો ચાઓ કે પિછાંનું, કે કિશકી ખશલત હે
કેશી ; તો ઉશિકે મિંતરશે પિછાંનો, નેશી હોવે શંગત તે
શી. ૨૮૮. નેકી ભધી મરધકી પિછાંન, કે આપ દિલ મિંને
હે કેશા ; તો ખશલત ચલંનશે પિછાંનો, કે ચલંન નેશેકા
હોવે તેશા ; નેક આધમી' નહીં જીઠ ખોલે, ન ભિગાડે આપ
કા પારકા કાજ ; ખુરા તો જીઠા ખોટા નિરલજ, ઉશિકું કુછ

ન આવે લાજ. ૨૮૯. કાંમ મરધ તેશા કરે, અશલ ઉશિકા હે
 વે નેશા; કરતુત નીશાંની અશલકી, અશલ નેશેકા કરતુત
 તેશા ; નિશકી જાત શુજાત હે, કરતુત તિશથી આછા
 આવે ; ના કભી ઉશિથી હોવે ખુરાઈ, તો આપ મન લૈ
 ત પછિતાવે. ૨૯૦, દાલીજાડકી તેશી હોવે, નેશી હોવે
 જાડકી ખુનીઆંધ ; તો માં લાપ નિશકે નેશે હોવે, વચ્ચે
 શી હોવે ઉશિકી ઐલાધ ; ૨૨જાંધ લછન ભી તીઊં પિ
 છાંનો, કે નેક પુતકા હોવે નેક આપ ; જીઊં કલુતરકા ખચા
 કલુતર હોવે, શાંપકા ખચા હોવે શાંપ. ૧૯૧ મરતલા મર
 ધકા વચ્ચે ચીજ હે, નિશ ચીજ કારણુ ઝિનેં ખાંધી હે
 કંમર ; ના રખપ ધુનીઆં આવે તો ધૈલત પાવે, માલ પા
 વે ઝિશ ધુનઆં ભીતર ; ના આકુભત ખુભી આવે, તો શુ
 ધ કિરીઆશેં શહી પાવે ; ના રલિ જાત આવે શો રલિકું
 પાવે, તો વલીઊં મિનેં નાંમ લિખાવે ; ૨૯૨. કીંમત મરધ
 કી વચ્ચે ચીજ જાંણા, કે નિશકું હે વચ્ચે ચાતા ; ધુનીઆં
 ધારકી કીંમત ધુનીઆં, કે ધુનીઆં માલ હે ઉશેં ભાતા ;
 ભેહસંત નેઆંમત નો હે ચાતા, ઉશિકા વઈ હુઆ મુલ ;
 અંમુલક વઈ નો ધીધાર શુભાંન આવે, શુનો ઝે ઉઝંરત
 શાંહકા કોલ. ૨૯૩.

ધર ૨જલત કંમ શુખનીકે શિરમાતા હે.

ભાત વિગતકી ખુભી ઝે હે, કે ન કોઈ થોડા ખોલે ; શંમ
 ન ભીચારી ઝેશા ખોલે, ના થોડે ખોલનેંમેં ભેદ શલ ખોલે ;
 થોડી ભાતમેં અરથ શંમજાવે, ઉશકા ખુલ કલાંમ ; ના શુ
 નને વાલા શંમજે, ૨૨ પુછણુંકા ન રહેવે કાંમ. ૨૯૪. ખોલ
 નેંકા ઝેલ ઝે હે, ના હોવે તુનેં ભોત ખોલનાં ; ખુભી ઝે

હું ના થોડે ખોલનેમે' લેદ શલ ખોલનાં ; ભાઈ એલ હું ના
 ભોત ખોલીએ' ; ઝોર ભાત લંભી કરીએ' ; લંભી ભાત કર
 ની' છોડા, રલિ ફરમાંન આપ શીશ ધરીએ'. ૨૯૫. ના થો
 ડા ખોલે શો નાં પશતાવે, થોડે ખોલનેમે' ન આવે ચુક ; ભો
 ત ખોલે શો ભોત ચુકે, પશતાણુંકા એ હું શલુક ; થોડા
 ખોલે શો આપ ન પશતાવે, ન ઉશિથી કાએ હોવે દિલગી
 ર ; એ શુંણ શદ્દ દિલ જાધ રાખે, ફરમાંએઆ આપ
 હનંરત અંમીર. ૨૯૬. જલથી લલા આવે યુના, શાહી આ
 ધંમી ઊપર ; શલલ એ ના ભુરા લલા હું ; ખોલતા ધુંની
 આં ભીતર ; જલ દીતી હું રલિને, તો હરધંમ નિકર કરી
 એ ; જલથી લલા તો આવે, ના યુરી ભાતમે' પડીએ'.
 ૨૯૭. શલાંમતીકા કપડા પેહે'નો, નિશકું' મેલ ન લાગે ; કે
 જલ હાથ પાંઠી' ભી વારે, શલ લલા તો લાગે ; નંહી બુરા
 કહે નં બુરા કરે, નંહી બુરે ઠાંમ જાએ ; ના એ શલથી
 શલાંમત રહે, તો વએ ભી શિલાંમતી પાએ. ૨૯૮. શિલાંમત
 રએઆ વએ આધંમી, ના આપ જલ અપ'ણે વશ રાખે ;
 કઠંન ન કુછ ખોલે, નરંમીશે' ભાત શલ શાયે' આપે ; ના
 બુરા ન ખોલે કિશી શંગ, તો શલ કોઈ રાખે ઉશિ ઊપર મે
 હેર ; નિશમૌમંન ઊપર ખલકતકી મેહેર, ઉશિ ઊપર ખુ
 ધા ન આએશી કેહેર. ૨૯૯. જલ ચુપીશે' પુરખ શલાં
 મત, ચુપ રેહેણે'શે' ભોત હોવે ગુંન ; જલ આંધો ધેઆં
 ન ખોલો, આપ ચુપ રહો ઝોરકી શુંન ; ભોત ખોલે શો
 અંધ પડે, જીં પોપટ ભુલ ભુલ મેંના ; ખોલને' લાગે
 ચિંજરે ગાલે, જાંનવર પાશ કેઆ હું કિશકા લેંના. ૩૦૦.
 આધંમીકું' લલાઈ ઝિશ મિંને હું, ના આપ'ણી જલ
 રાખે આપણે' વશ ; મતલખ જરૂરી ભાત કેહેવે, અંધકા

ન ખોલે સાથ કિશ ; જીલ વશ કીઝેશે આરાંમ કરે ; શિર
 શતે રલલ આલમીન ; ના ભંધા ન ખોલે તો લિખનેંશે ધુ
 ટે, શિરશતે કરામીન કાતખીન ૩૦૧. ચુપ રેહેનેંમે અદનકી
 ખુખી, કે શુખશુ રેહેવે તેરા અદન ; કાઝેઆ નગરીમે તું
 હે રાજા, ઝિશમે દાઝે દિન કીઆ હે વતન ; હરધંમ ર
 લિ ધેઆંન લશિકર રાખો, જીલ ચાડીને ચારખાંધો ; લેઆ
 મુલકકા હાંશલ ; તોશો કરો આપ વાટકા, તો શુખશુ થા
 આ નિનત વાશિલ. ૩૦૨. શિલાંમત રહેઆ વઝે કોઈ,
 નિનેં ન કીતી ગીઅત પારકી ; તો શઈ ગંનીમત ઉને
 પાઈ, મારફત શિરજન હારકી ; નિનેં પિછાંનેઆ અલા
 હાકું, ઝૌર ખુજા કે ઝે ભંધે હે શલરલિકે ; વઝે નાં કિશે
 ભુરા કહેશી, ઝૌર નેકી કરશી સાથ શલકે ; ૩૦૩. ચુપ કર
 રઈઝે આઝે ન કરીઝે, અચા હોકર રહીઝે આપ ; ભૌ
 ત ખોલેમે અંધન આવે, આહેનાં બકા હે ધિલકું શંતાપ ;
 ભૌત ખોલે શો ભૌત માર ખાવે, જીં નૌભત માંધલ ઝૌર
 શલ શાજ ; આઝેનાં ચલતી ચૌદશ ભટકે, અચા તો હે
 શલકે શિર તાજ. ૩૦૪.

હશધકા ભાલ.

નો કોઈ પારકા હશધ કરે, તો શજા ધેવે ઉશકું વોહી લછિન ;
 કે ઝૌરકું ખુશી ધેખ વઝે જલિ મરે, ઝેક પલિ ન મિટે
 ઉશિકી જલિન ; ગજલ ખુધાઝેકા હે ઉશ ઉપર, નિશકી
 હશિધ કરનાં હુઈ ખાઝે ; પર ભુરા આવે આપ ભલા આવે,
 તો ભુરાઈ શલ ઉશિ આગલ આવે શોઝે. ૩૦૫. નિશ કિ
 શીકું હશધ આઝેઆ ; ઝેક પલિ નહીં ઉશકું શુખ ; ઉને
 ધુનીઆંમે આપ કારને, મુલ લીઆ શલ દુખ ; નો તુને

અકલ હોવે તો કાઝેકું દુખ લેવે, આપને જીવકા શુખ લેચ; હશધ ભિરાંનાં ના કરે શો જલ મરે, ઉશકું કુછિ નંહી નશ હેચ. ૩૦૬. નેતી ધુશમંની ધુનીઆં માંઝે, ઉશિ શલિથી શલા હોવે ; પર ધુશમંની ના હશધ કેરી, ઝેશા કોઈ નંહી ના ઉશકું ખોવે ; ખુંનથી ભડી ધુશમંની નંહી, ઉશિથી ભી શલા હોવે નેહ; પિણુ હિશધકી ધુશમંની ઝેશી, નિશકા કલી ન આવે છેહ. ૩૦૭. ખરાભી હે હશધ કરંન હારકું, વઝે તો આપેં હશધથી હોવે ખરાલ ; હશધથી વઝે જલતા રેહવે, જીંગા ગથી ધેખો જલે કલાલ ; હશધ કીઝેશેં આપ ખરાભી, ના હશધ કરે ઉશેં નહીં શુખ ; તો હશધ કરનાં શો આપ શુખ લેચનાં, ઝૌર મુલ લેના હે રોકટ શલધુખ. ૩૦૮. ખરાભી હે ઉશિ કિશીકું, નિશકી હે ભુરી શુરત ને ભુરી ખોઝે ; વઝે તો શહી ખરાલ હુઆ, નિશકે ભુરે હેં ઝે દાઝે ; ઝે દોનુમેં ઝેક ભી હોઝે આઘી, તો કોઝે કરે ઉશેં પેઆર ; ના શુરત આધત દોનુ ભુરી, વઝે તો શહી હુઆ હે ખોઆર. ૩૦૯. પશતાવા હે ઉશિ કિશીકું ના ખુધાઝેકે ખાશુશેં રાખે કીના ; કીઆંમતકે દિન તો વઝે પછિટાવે, કે ખાશુ કે કીનેં શેં ભરા હે નિશકા શી ના ; ખુધાઝેકે ખાશે તો રશુલિલાહે, ઝૌર રશુલકી આલ પાક ; આલ રશુલશેં ના કીનાં રાખે, વઝે તો આખર હો વે હલાક. ૩૧૦. કીનાં છોરો ગુશા ન રાખો, કિશી મૌંમનકા ધિલ ન કરો રંજ ; ઝે નશીહત શુનો આપ મંનિ રાખો, શી નેકી પેતીમેં શંગરો ગંજ ; ગુશા કીનાં ના આપ મંનિ રાખે, તો ઉશિ દિલ દુખ વશે ધિન રેંન ; શારા જાહાંન ઉશ ન જર તંગ ધીશે, ઝિશ દુખશેં આપ શદ્દા તંગ રેહવે લેચ ન. ૩૧૧. ઝેક ગુના તો ભૌત ભૌતેરા, હજાર ભંધગી થોડી ;

એક ગુના જિનેં રલિકા કીઆ, ઉનેં ઊમર કંમાઈ ખોડી ;
 ભંધગી તો નિત નિત કરીએ, ન કરીએ એક ગુના ; નો
 મંણુ શોંના નેં ટાંકત્રાંલા લિલે, તો કાલા પડે શભ શોંના ;
 ૩૧૨. હશધ કીનાં છોડા ભાઈ, દિલશેં નિકાલો હશધ ઐ
 ર કીના ; હશધ કીનેશેં કાહુકું જલતે, કલ લગ હે તુનેં ધું
 નીઆંમેં જનાં ; નભી ઐલીઆ શભ ચલે જાત હેં, એ
 ધુંનીઆં તો હે ખેઆલે ખાલ, ચેત ભાઈ કર નેક કંમાઈ,
 હે તુજકું ભી જાનાં શિતાભ. ૩૧૩. જુલાંકા તાંના ચોટ હે,
 ઉશિકા શો અધકા હોવે ધરધ ; લોહો કે ગાશુંએ ગા અધકા,
 પંણુ લાગે ઉશિકું નો હોવે મરધ ; મરધ ઊપર પડે લોહો
 કે ગા, તલવાર ખંજર ભાલાનેં તીર ; ઉશિકું એશા નહી
 લાગે, નશી લાગે ગાલી નો કોઈ કેહવે ખે પીર. ૩૧૪.

ધર ભએઆંન હિંમત મીં શરમાએદ.

હિંમત ભડી ઈમાંન નિશાંની, ભાઈ ભડી રાખો અપંણી
 હિંમત ; નિશ કિશીકી હિંમત ભડી, ઉશિ ઊપર શહી
 આવે રલિકી રેહુંમત ; રલિકી રેહુંમત શો ઈમાંન પુરા,
 ઉશિથી આરાંમ પાવે જીવ ઐર તંન ; રલિકી રેહુંમત
 શભ આશા પુગે, અધકા હોવે માલ ઐર ધંન ; ૩૧૫. નિ
 શ કિશીકી હિંમત ભડી, ઉશકું ભૈત હોએશી ગંમ ; ધું
 નીઆં આવે તો ભૈત આવે, નેતી પાવે તિશેં જુને કંમ ;
 નો મારફત આવે તો આવે અધકેરી, નો પાવે ઉશિથી આ
 રાંમ ; તો હિંમત ભડી ઉશેં ગંમ અધકેરા, પિંણુ ભિંના હિંમ
 ત ન હોએશી કાંમ. ૩૧૬. હિંમત ભડી ઉશેં ગંમ અધકેરા,
 નિશેં નશી હિંમત વએશા ગંમ ; હિંમત ભડી તો શવાભ
 અધકા આવે, નો કાંમ કરે ઉશેં જુને કંમ ; ભડી હિંમત તો

ખુદાએકે ખાશુકી, નો હરધંમ આવે આપ કંભાઈ; ગંમ ઉંનકું નો હંમ નાંમ કંભાવે, ઉંમર ચલી જાવે ભાઈ. ૩૧૭. નો કોઈ આવે આપ કીંમત, કે મરતલા મેરા ભડા હોએ; તો હિંમત ભડી પેદા કરે, ઉશથી ભડે હોવે એ ધોએ; નિશ કિશીકી હિંમત ભડી, ઉશિશે નો કોઈ કરે આશાંન માલી; તો વએલી ઉશે ભૈત કુછ ધેવે, ઝૌર યુનેકે અિશકીં હિંમત હે આલી. ૩૧૮. શીશ કાએઆ ઉતંમ હે, હિંમતકા રભિને કીઆ મુકાંમ; નો ભેદ તુજ ગંટ સંભાવે, તો યુનેકે શીશ ઉશકા હે ઠાંમ; જળ તક જીવ શભ ગંટ વશે, તભલગ કાએ આ કાંમે કરે કંભાઈ; જલ શીશ ઠાંમ તું જીવ ઠેરાવે, તભ વઈ નિકર શુને નો હે ફરમાઈ. ૩૧૯. હિંમત બાંધો નિક ર જગાએ, આપ ઉલટ હુકે અંદર દેખ; એ જાહેર ભા તન નો કુછ દિશતા, હુકે શહી હે શભિમેં એક; હુકે બિ નાં કુછ ખાલી નાંહી, તું કિતકું હુંઠન જાવે; આપ ફનાં મહુવ હો ઉશિમેં, તો તું રાજ રંમજકું પાવે. ૩૨૦. અધલ શેંથી આધલ કિલાએઆ, ધેખો ભાધશાહા નૌશેરવાંન; શખાવતશેંથી શખી કિલાએઆ, હાતંમ તાઈ જગમેં અ એઆંન, જાર હિંમતશેં ધેખો ફશતમ, પેહલવાંન વો નાંમ ધરાએઆ; એ શભ આલી હિંમત હો ગએ, બિંના હિં મત કોઈ કાંમ ન આએઆ. ૩૨૧. હિંમતશેંથી ગોડા જગ મેં જીતે, ફૌજમેં ઉશકા રેહીવે નેક નાંમ; હિંમતશેં શુરા શંનમુખ જાવે, માર ધુશમંનકું છોડા ધેવે ઠાંમ; હિંમતશેં ગવાશ પેઠ ધરીઆમેં, અંમુકલ મૌતી ઉપર લેઆએ; તી ઊં હિંમતશેં ધીંન કંભાવે, શોઈ જગમેં વલી કિલાએ. ૩૨૨. હિંમતશેં હાથી ચોટ લગાવે, જા કર શખત કિલેશું અટકે, છોટા શેર હિંમતશેં જા કર, એશે મશતશીલકું માર પટકે; એશે શેરકું મરધ શો મારે, નિશકું હિંમત હોવે રશીક; શાહુલ હિંમત ધીંન ચલાવે, નિશકું હિંમત હોવે રશીક. ૩૨૩. શાઆ ધીંન શો નભી ચલાએઆ,

ફેરા ચલાએઆ શોધી રાહા ; આલી હિંમતશે' રામ
 ધીનું' પર, રૂતે પાએ ભ રજલે ઇલાહા ; નુર અિલાહી
 અવલ થા શો, આખર જગમે' પાએઆ જીહુર ; અિસી
 ધીનકે તાપે હોવે, ઉશમે' ફેરાન હોવે રમિકા નુર. ૩૨૪.
 ખતમ ફીઆ અિશ કલાંમકું, રામ જાહેર કહે શુનાએ
 આ, શો પડો સીખો ઐર શુનો શુનાએ, ઈઉ' હુકમ મો
 લાને' ફરમાએઆ ; ચાર તરીક હું અિશમે' જાહેર, નો
 સંમને શો હોવે કાંમલ ; હર એક હરફમે' હું હકિ શંનાશી,
 પિંલુ પાવેશો નો હોવે આંમલ ૩૨૫. હકિ શંનાશી ખુબ હું
 ભાઈ, ના હકશે' મન વાર ; જાહેર ભાત ન હકિ તાલાકું, હર
 ધંમ નહીં બિશાર ; એકધંમ પર દો શુકરાંને, લાજમ હકિકે
 જાંન ; સાસ ઉશાશ નો આતા જાતા, શો ભડી નેઆંમત હું
 માંન ; ૩૨૭. સાસ ઉશાશે' સમરન કરલે, ઐર હિરશ હવા
 રામ છોડ ; હકિ ભિંના રામ હિરશ હવા હું, તું હકિશે'
 મોહાભત નોડ ; નો નો શુખ ધુનીઆ ઉકલાકે, રામશે'
 ધિતકું વાર ; નો પાવેઆ વસલ હકિકા, તો એ રામ રહુંગે
 તામેધાર ; ૩૨૮. હકિકીતો કુછ શિકલ રામી નહીં, ઐર મકાં
 ન હું લા મકાંન, લા મકાંનશે' તહુતિ સરા લગ, નો કુછ
 મખશી અએઆંન ; જાહેર ભાત ન, નો કુછ દિશતા, નો
 કુછ શુંનતા કાંન ; હકિ ભિંના તો ખાલી નાંહી, એ નુકતા
 ખુબ પેહેછાંન. ૩૨૯. અિશ ભાત નશીકા આપે હકને, મુ
 ખ પર પરદા લીઆ ; ધંમ મારનકી કુધરત નાંહી, એશા
 છંદ ભરે છંદ ફીઆ ; બિશ પર કરમ કરે વો આપે, ઉશકું
 આપહિ આપ ખુજાવે ; અિલમ ઉલમાં કાંનિલ મુરશાધ,
 ભંન કર આપ શુજાવે. ૩૩૦ અવલ આખર જાહેર ભાતન,
 દિશતા શુંનતા શોહું ; હું રામહીમે' રામશે' નેઆરા, ઐર
 નહીં રામ વોહું ; મેં ઐર તુંકી કુછ છોડ કર એક ધેખા ;
 કુછ દો નહીં હું ; એશા સંમજ રનાં હું ઉશિમે', તું નહીં
 તબ વો રાહી હું ૩૩૧.

